

ลูกทุ่มเทจัดกิจกรรมบูชาบุพการี ให้คุณแม่(นางฟ้าคนดีของคุณ)

ในร.สัมมาสิกขาทุกแห่ง

หนึ่งน้อย ทวยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่ง

ข่าวอโศก

ฉบับที่ ๒๘๕(๓๐๗) ปักยี่ถึง สิงหาคม ๒๕๔๕

↑ นางฟ้าคนดี...
ของคุณ ไม่เคยแปร
เปลี่ยน ลูกจะเป็นคนดี
ตั้งใจเรียนให้สำเร็จ
(สัมมาสิกขาสีมา
อโศก)

↑ นร.สัมมาสิกขาศีระ
อโศกอ่านบทความวันแม่
ด้วยความประทับใจ

← นร.สัมมาสิกขา
สันตอโศก กราบแม่
ด้วยความซาบซึ้งใจที่
ให้มาศึกษา ณ ที่แห่งนี้

คุณแม่เข้าค่ายอบรมจริยธรรม มอบรางวัลนร. คีลเด่น ลูกๆตั้งใจเป็นเด็กดี

บรรยากาศอันอบอุ่นวันแม่ของชาว
บุญนิยม ได้เริ่มขึ้นหลายมิติสำหรับปีนี้
โดยเฉพาะที่พุทธสถานที่มีโรงเรียนสัมมา
สิกขา จากเดิมที่ทุกๆปีทางโรงเรียนจะ
เชิญคุณแม่หรือผู้ปกครองมาในวันสำคัญ
วันแม่นี้ เพื่อร่วมพิธีกรรมบูชาบุพการี
อย่างทุกๆครั้ง แต่ปีนี้ก็มีพิเศษขึ้นมาอีก เช่น
พุทธสถานศีระอโศก (อ่านต่อหน้า ๖)

คกร.ร่วมกับสถาบันพัฒนาสื่อภาคประชาชน อบรมเครือข่ายวิทยุชุมชน ๑๓ แห่ง ประสานแนะใช้สื่อช่วยโลกภายนอก

อาสาสมัครผู้ปฏิบัติงาน
วิทยุชุมชน กำลังศึกษา
การใช้สื่อ เพื่อการผลิต
สื่อด้านวิทยุชุมชนให้
พัฒนา ที่ห้องประชุม
สถาบันบุญนิยม ↓

วันที่ ๑๘-๒๑ สิงหาคม ที่ผ่านมา อาสาสมัครผู้ปฏิบัติงาน
วิทยุชุมชนเพื่อประโยชน์สาธารณะชาวบุญนิยม จาก ๑๓ ชุมชน
กว่า ๖๐ คนเข้ารับการอบรม ที่ห้องประชุมกันเกรา ตึกสถาบัน
บุญนิยม พุทธสถานสันตอโศก (อ่านต่อหน้า ๕)

↑ ชาวสันตอโศกและญาติธรรม ไปเข้าค่ายสุขภาพ ที่สวนสำเภา
จ.อำนาจเจริญ พบทางออก ดับร้อน เบา ว่าง ไล่ ระบาย ด้วยการ
รู้จักกินอย่างถูกวิธี

ชาวสันติฯพบคำตอบ ที่สวนสำเภา อาหารกำหนด ชะตากรรม กินอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น

การกินอยู่หลับนอนเป็นเรื่องที่ชาวอโศก
ทุกคนต้องปฏิบัติให้จริงจัง ผู้ใดย่อหย่อนหรือ
อ่อนแอให้กับความอร่อยที่เกินความจำเป็น ผู้
นั้นจะนำพาชีวิตเข้าสู่ห้วงเหวลึกแห่งสุขภาพ
อาจถึงขั้นกู้ไม่กลับก็ได้ (อ่านต่อหน้า ๕)

▲ ผศ.ดร.เอื้อจิต วิโรจน์ไตรรัตน์ วิทยากร

2006 8 20

ข่าวโศก

รายปักษ์

ลดรายจ่าย คือ

เพิ่มรายได้

เมื่อวันเกิดของ ชมร.เชียงใหม่ ครบรอบ ๑๔ ปี เมื่อวันที่ ๒ ส.ค.๒๕๔๙ พ่อท่านได้ให้พรกับชาว ชมร.ช.ม.ตอนหนึ่งว่า พยายามรักษา ฐานะที่ชมร.ช.ม.ทำได้ คือ ใช้พืชผักพื้นบ้านไร้สารพิษ และสามารถลดราคาจากราคาอาหารต่ำสุด ๘ บาท เหลือเพียง ๕ บาทได้

จากที่ได้สอบถามความเป็นมาของ ชมร.ช.ม.กว่าจะถึงวันนี้ก็รู้ว่า เริ่มต้นจากภายในพุทธสถานภูมัพพัญญู นิยมบริโภคผักปลอดสารพิษที่ปลูกในดอยในป่า ต่อมาก็ทำเป็นอาหารหลักเลี้ยงภายในชุมชนได้ จนในที่สุดมาเผยแพร่ให้กับสมาชิกที่ ชมร.ช.ม.

ในช่วงแรกก็นำพืชผักดองหรือผักพื้นบ้านมาทำอาหารจำหน่ายและขายสดในตลาดนคร.เชียงใหม่ สมาชิกที่มาใช้บริการจะไม่คืน และสอบถามคนขายเป็นจำนวนมาก คนขายของ ชมร.ช.ม.ก็ขายจนปากเหมื่อย เพราะต้องพูดอธิบายแทบทุกครั้งที่มาบริการ

หน่วยประชาสัมพันธ์ของ ชมร.ช.ม.ก็ต้องพูดประกาศกระจายเสียงให้ลูกค้าหรือสมาชิกที่มาใช้บริการเกิดความเข้าใจและเห็นคุณค่าของพืชผักพื้นบ้านทุกวันเป็นเวลาหลายเดือนในช่วงแรก กว่าจะติดตลาดก็ใช้เวลาเป็นปี

ข้อสำคัญการใช้พืชผักพื้นบ้านที่เกิดขึ้นรอบชุมชนของเรา ช่วยให้เราได้พืชผักไร้สารพิษมาบริโภค ซึ่งมีคุณค่ากว่าพืชผักตามท้องตลาดมากมาย อีกทั้งยังช่วยลดรายจ่ายภายในชุมชนลงได้มาก

ซึ่งในขณะนี้ชมร.ช.ม.มีชุมชนบุญนิยมหลายแห่งที่ทำอาหารเลี้ยงในชุมชนโดยใช้พืชผักพื้นบ้านที่ขึ้นอยู่ในชุมชน รอบๆ ชุมชน ช่วยให้สุขภาพดี มีความเป็นอยู่แบบเศรษฐกิจพอเพียงมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

ชุมชนแห่งใดที่รายจ่ายสูงในเรื่องอาหาร ก็ลองทบทวนดูในเรื่องการบริโภคของคนในชุมชนก่อนว่า นิยมซื้อผักในร้านสังคมนาเนียมหรือไม่

ถ้าเราเปลี่ยนความคิดของคนในชุมชนให้หันมานิยมพืชผักพื้นบ้านได้ รายจ่ายจะลดลงอย่างเห็นๆ เด็กๆ ในชุมชนก็จะได้เห็นค่านิยมที่ดี

เมื่อเปลี่ยนวิถีคิด ชีวิตก็จะเปลี่ยนไป ยิ่งถ้าเปลี่ยนวิถีกิน ชีวิตก็จะเปลี่ยนไปเช่นกันลงตัวทั้งรูปและนาม.

ธรรมชาติบำบัด ร้อน-เย็น

(ตอน ๑)

๑ ใจเพชร มีทรัพย์/หมอเขียว/

ธรรมชาติบำบัด เป็นส่วนหนึ่งของการดูแลสุขภาพแนวบุญนิยม ที่พยายามพึ่งตนเองในการดูแลแก้ไขปัญหาสุขภาพของคนในชุมชนบุญนิยม ด้วยการพยายามใช้ทรัพยากรที่มีในท้องถิ่น ใช้เทคนิควิธีการที่ชุมชนสามารถดำเนินการเองได้อย่างเรียบง่าย โดยพยายามลดภาระของทางภาครัฐ และลดการใช้ยาแผนปัจจุบันให้ได้มากที่สุด เน้นการปรับความสมดุลของร่างกายและจิตใจด้วยหลัก ๑ อ. ได้แก่ อิทธิบาท ๔ อารมณ์ อาหาร อากาศ ออกกำลังกาย เอนกายและเอาพิษภัยออก ดังจะได้นำเสนอตัวอย่างบุคคลที่ใช้แนวธรรมชาติบำบัดในการดูแลแก้ไขปัญหาสุขภาพ

คุณกุลสตรี ลิงอุปโป ชื่อเล่น มุกดา ชื่อทางธรรม ป่าฝน เกิดวันที่ ๒๑ ก.ค.๑๖ อายุ ๓๓ ปี ธาตุน้ำผสมลม ญาติธรรมจากพุทธ

สถานภูมัพพัญญู จังหวัดเชียงใหม่ โทรศัพท์ (๐๕๓) ๒๒๕๕๕๕-๕

ประวัติความเจ็บป่วย เมื่อ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๗ เริ่มมีอาการท้องอืด ลมเรอ เหนื่อยง่าย เพลีย ปัสสาวะบ่อย ท้องผูก มักมีอาการเรอในช่วงเย็น อาการจะเป็นมากขึ้นถ้ามีความเครียด กลัว วิดกกังวล ต่อมาได้รับการรักษาด้วยการรับประทานอาหารที่ปรุงด้วยสมุนไพรเผ็ดร้อน ต่อมาช่วงงานพุทธาฯ ที่จังหวัดนครสวรรค์ ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๘ ได้รับการรักษาที่มีเครื่องเทศมาก ทำให้มีอาการช็อค เจ็บหัวใจ กระเพาะปัสสาวะเกร็งปวด ปวดเบ่งแต่ปัสสาวะไม่ออก หดแรง หายใจแฉ่วๆ จึงแก้ด้วยการคลายลมปรานและกินรางจืด รู้สึกดีขึ้น หลังจากนั้นก็ยังรักษาตัวเองด้วยสมุนไพรเผ็ดร้อนต่อเนื่องมาเรื่อยๆ เพราะเข้าใจว่าเกิดจากภาวะร่างกายเย็นเกิน อาการเจ็บป่วยจึงเป็นมาเรื่อยๆ จนถึงเดือนมีนาคม ๒๕๔๘ ได้มาเข้าค่ายสุขภาพที่สวนส่างฝัน

การวินิจฉัยอาการ เป็นภาวะไม่สมดุลของร่างกาย แบบร้อนเกิน โดยอาการส่วนใหญ่ปรากฏชัดว่าอยู่ในกลุ่มร้อนเกิน แต่ก็มีอาการบางอย่างเริ่มตีกลับ (ร้อนที่สุดจะตีกลับเป็นเย็นและเย็นที่สุดก็จะตีกลับเป็นร้อน) ในกรณีนี้เป็นภาวะร้อนที่ตีกลับเป็นเย็น คือท้องอืดและลมเรอ ซึ่งโดยปกติอาการดังกล่าว

เป็นภาวะเย็นเกิน ซึ่งทำให้ผู้ดูแลหรือตัวผู้ป่วยเอง มักเข้าใจผิดว่า ต้นเหตุเกิดจากเย็นเกิน จึงมุ่งเน้นการรักษาด้วยวิธีการที่ทำให้ร้อนขึ้น ส่งผลให้อาการยิ่งแย่ลงเมื่อใช้วิธีการดังกล่าว แต่ตรงกันข้าม เมื่อใช้วิธีการที่ทำให้ร่างกายและจิตใจเย็นลง อาการดังกล่าวกลับทุเลาลง

วิธีการที่จะรู้ได้ว่าอาการดังกล่าว เป็นภาวะที่ตรงตามหลักการ หรือเป็นสภาพตีกลับ ก็คือ ขั้นตอนแรก ตรวจสอบที่ต้นเหตุว่าพฤติกรรมของผู้ป่วยหรือสิ่งที่มีผู้ป่วยสัมผัสนั้น ทำให้เกิดภาวะร้อนหรือเย็นเกิน ขั้นตอนที่สอง ทดลองแก้ไขแบบตรงๆดู ถ้าอาการดีขึ้น แสดงว่าเป็นภาวะที่ตรงไปตรงมา ถ้าไม่ดีขึ้นให้ทดลองแก้ไขแบบตรงกันข้าม ถ้าอาการดีขึ้นแสดงว่าเป็นภาวะตีกลับ เช่น อาการท้องอืด ลมเรอ ถ้ากินสมุนไพรเผ็ดร้อน แล้วอาการทุเลาลง แสดงว่าเป็นภาวะที่ตรงไปตรงมา คือ เกิดจากเย็นเกิน แต่ถ้าอาการแย่ลง แสดงว่าอาจเกิดจากสภาพตีกลับ และเมื่อทดลองใช้อาหารหรือสมุนไพรถอนพิษร้อน แล้วอาการทุเลาลง แสดงว่า อาการดังกล่าวเป็นสภาพตีกลับจากร้อนเป็นเย็น ซึ่งสภาพตีกลับนี้ มักพบได้มากในยุคปัจจุบัน รวมถึงกรณีตัวอย่างนี้ด้วย

(อ่านต่อฉบับหน้า)

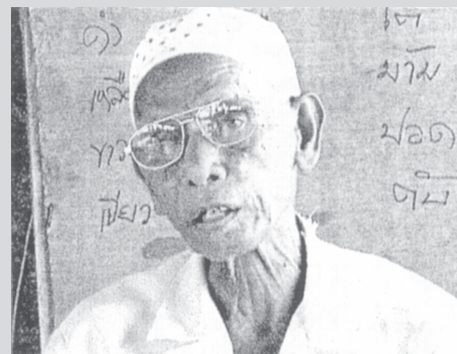
“ปารุจักนำเอาธรรมชาติมาผสมผสานให้อยู่ร่วมกันเสมือนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ด้วยการพึ่งพาอาศัยระหว่างกันและกัน ย่อมจะทำให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติ” คือแนวคิดของ นายพรน หมดหลี หรือ “ปะหรน” อายุ ๗๗ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๓ หมู่ ๖ ต.เขาพระ อ.รัตนภูมิ จ.สงขลา

“ปะหรน” เป็นปราชญ์ชาวบ้านที่คร่ำหวอดและผ่านร้อนผ่านหนาวมาด้วยธรรมชาติอย่างซ้ำของ เป็นผู้ที่คิดค้นการปลูกพืชแบบธาตุ ๔ ให้อยู่ร่วมกันได้ในลักษณะพึ่งพาอาศัยระหว่างกันและกัน และทำให้แนวคิดนี้กระจายออกไปสู่สังคมและโลกภายนอกอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนของกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มนักวิชาการทั้งในและจากต่างประเทศตลอดระยะเวลากว่า ๔๐ ปี

ภายในศูนย์เรียนรู้ หรือสวนของ “ปะหรน” มีการปลูกพืชแบบธาตุ ๔ ในหลุมเดียวกัน จะประกอบด้วยต้นมะม่วง, ต้นทุเรียน, ต้นสะตอ และต้นมังคุด โดยปลูกต้นมังคุดไว้ด้านล่างสุดเพราะเป็นพืชที่ต้องการแสงแดดน้อยกว่าพืชตัวอื่นๆ นอกจากนี้ ภายในสวนจะปล่อยให้เต็มไปด้วยวัชพืช ไม่ว่าจะเป็นต้นหญ้า ต้นไม้ขนาดเล็ก เพื่อต้องการให้เกิดความร่มรื่นแก่พันธุ์ไม้ชนิดต่างๆ ที่ปลูกไว้ในสวน และเมื่อวัชพืชตายก็แปรสภาพเป็นปุ๋ยธรรมชาติให้กับต้นไม้

ปราชญ์ ‘สงขลา’ ปะหรน หมดหลี

เผยเคล็ดลับปลูกพืชแบบธาตุ ๔

ภายในสวน ไม่ต้องสิ้นเปลืองซื้อปุ๋ยวิทยาศาสตร์

เทคนิคอีกอย่างของ “ปะหรน” คือ ไม่มีการฉีดพ่นยาชนิดต่างๆ อย่างเด็ดขาด เพราะตัวเขาจะทำให้สัตว์และพืชชนิดต่างๆ ตาย ทำให้ไม่เกิดความสมดุลตามธรรมชาติ

“ปะหรน” ระบุว่า ต้นไม้แต่ละชนิดมีธาตุเฉพาะตัวของมันเอง ดังนั้น หากนำเอาธาตุทั้ง ๔ คือ ดิน, น้ำ, ลม และไฟ ให้มาอยู่ร่วมกันก็จะสามารถอยู่ร่วมกันได้และสามารถออกผลไม่แตกต่างกันกับการแยกกันปลูกแต่อย่างใดในการปลูกต้นไม้ ๔ ชนิดในหลุมเดียวกัน ส่วนหนึ่งนอกจากจะช่วยให้ประหยัดพื้นที่ปลูกได้แล้ว อีกส่วนหนึ่งจะยัง “แทบทุกเดือนจะมีกลุ่มเกษตรกร นักวิชาการ นักศึกษา และประชาชนที่สนใจ เข้าศึกษาดูงานและเรียนรู้การทำสวนแบบธาตุ ๔ อย่าง

ต่อเนื่อง จึงให้ความรู้แบบเปิดเผยไม่มีการปิดข้อมูล เพื่อให้เกษตรกรได้รู้จักนำเอาสิ่งที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเอง รู้จักการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์ได้สูงสุดคุ้มค่า ลดการใช้สารเคมี ไม่กระทบต่อร่างกาย สิ่งแวดล้อม และยังทำให้ต้นทุนในการผลิตต่ำ”

นอกเหนือจากการปลูกพืชแบบธาตุ ๔ แล้ว “ปะหรน” ยังมีวิธีการปลูกในรูปแบบอื่นๆ อีกหลายวิธี เช่น การใช้พันธุ์ไม้ผลจำนวนหลายต้นเพื่อให้กลายเป็นพันธุ์ไม้เพียงต้นเดียวด้วยการทาบลำต้นเข้าด้วยกันเพื่อจะทำให้ต้นไม้มีลำต้นใหญ่โตขึ้น เพิ่มจำนวนรากเพื่อช่วยในการหาอาหารได้มากขึ้น และยังสามารถลดการโคนล้มได้มาก

เทคนิคการเกษตรของ “ปะหรน” ไม่มีอะไรที่ยากและสลับซับซ้อนเลย แต่เกิดจากการเรียนรู้ลักษณะของพืชแต่ละชนิด การอยู่ร่วมกันกับธรรมชาติทำให้เข้าใจและรู้จักธรรมชาติ ทำให้สามารถรู้จักการปรับสภาพเข้ากับธรรมชาติได้เป็นอย่างดี

ธรรมชาติก็จะได้พึ่งพาอาศัยระหว่างกันไม่ทำร้ายกัน ชาวสวนจึงไม่จำเป็นต้องไปพึ่งพาสารเคมี.

(สันต์ชิต ชิตวงค์ : นสพ.มติชน ฉบับวันที่ ๒ มิ.ย.๕๗)

ไอทีวี ราชการคนเกษตรสร้างชาติ โดงคุณลุงเกษตรลูกทุ่ง ได้ออกรายการโทรทัศน์ เมื่อวันที่พฤหัสบดี เวลา ๐๕.๓๐-๐๖.๐๐ น. เรื่อง สาธิตวิธีการทำสบู่อ่อนสมุนไพร โดยคุณวินากร สิทธิพันธุ์ ประธานชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน อินทร์บุรี ถ้าชาวบ้านสามารถทำเองได้ นอกจากจะประหยัดค่าสบู่ที่ใช้ในครอบครัวแล้ว ยังสามารถทำขายได้อีกด้วย รายละเอียดของวิธีทำและส่วนผสมมีอยู่ในหนังสือคู่มือการทำเกษตรอินทรีย์จากประสบการณ์ของชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน เราได้ถ่ายทอดวิชาความรู้และสาธิตวิธีทำทั้งสบู่ก้อนสมุนไพรและน้ำจืดเนกประสงค์ให้กับผู้เข้าอบรมและผู้มาขอศึกษาดูงานที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน จนทำเป็นกันมากมายกลางครอบครัวกลางหมู่บ้าน บางหมู่บ้านทำใช้และทำขายจนร้านขายสบู่และผงซักฟอกขายไม่ออก ต้องเลิกขายไปเลยเพราะไม่มีใครซื้อ ชาวบ้านเขาทำใช้ทำขายกันเองเป็นหมด ทำให้ชาวบ้านมีรายได้และประหยัดค่าใช้จ่ายไปได้มาก วัตถุประสงค์มาใช้ทำสบู่ก็หาได้บ้างในท้องถิ่น เช่น มะพร้าว, มะกรูด, มะนาว, ขมิ้นชัน ฯลฯ จะหาจากหน่องก็คือ เก็ดสบู่ และกลีเซอรีน แต่ถ้าหมู่บ้านรวมกันซื้อแล้วไปแบ่งกันใช้ก็จะไม่แพง

ไอทีวีได้ไปถ่ายทำอย่างละเอียดเป็นขั้นตอนและนำออกอากาศ ก็มีคนโทร.ขอสั่งซื้อวิธีดีและหนังสือคู่มือการทำเกษตรอินทรีย์กันเยอะมาก ใครสนใจติดต่อได้ที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน ปทุมอโศก.

มุมมอง

“ตอนนี้อยู่วัดครับ ถ้าอะไรไม่สำคัญ ขอพึ่งธรรมก่อน”

เสริมสร้างร่างกายให้สมบูรณ์
 เพิ่มพูนแวตตาให้จิตใจ
 ด้วยอาหารมังสวิรัต

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

จำหน่ายอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพ
 ด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

สาขาสันตอโศก ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอย ๔๔ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐ โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔
 สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๘๒ ถ.ย่านพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒
 สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.มทิลด ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐ โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

ยังมีคนได้ใช้ธรรม

หม่อมการต๊ะท่าน ท่านไม่ทำอะไรมาแต่... แต่สละรูปชูดำตลับ

อ้อ... อ้อ... ช่างนา...

อ้อ... ช่างนา... แต่เขาอบกัแล้ว ขาวขึ้นนะคะ

...ไม่ใช่ช่างนา แต่ไปเป็นช่างนาช่างไร่ เขาทำนาทำไร่

ไปเป็นช่างนาช่างไร่ไป ถึงได้ดำดำ

ไม่ใช่... ไม่ใช่... ไม่ใช่

อ้อ... ค๊ะ

สาธุ ค๊ะ

ทนต์ กท.๖๕๕๕

ธรรมะเพื่อท่าน

◆ ต่อจากฉบับที่แล้ว

๑ อดมาเห็นมิจฉาชีพขั้นที่ ๕ ลาภเงินลาภนี้ขิงขิงสนตา ขอนี้สุดยอดจริง อดมาเอาอันนี้มาให้พวกเราพิสูจน์ ทำได้นะ จิตแทบหัวแตก มันอกาลิโกจริงนะ ยุคนี่ก็เอามาให้เราพิสูจน์ได้ว่าคนทำงานฟรีก็มี ทำงานไม่ต้องหวังผลว่าแลกแลกแลกยศแลกละสรรเสริญ เอาลาภไปแลกอามิส สิ่งที่ตอบแทนคืออามิส ทำงานปราศจากอามิส ทุกวันนี้อดมาพาปฏิบัติยังเป็นไปได้ มันน่าชื่นใจว่าธรรมชาติของพระพุทธเจ้านี้แหละอกาลิโก เอหิภัสสิกโก ทำทนายให้มาพิสูจน์ เรียกเรื่องให้มาชม มาดูซิ นี่ของจริง พิสูจน์แล้ว เป็นไปได้ มันเป็นของแปลก เป็นของประหลาด แต่ว่าเป็นไปได้ ทำได้จริงๆ แม้พื้นมิจฉาชีพข้อ ๕ ก็ทำงานอาชีพถึงขั้นทำงานฟรี นี่คือมิจฉา ๕ ของอาชีพะที่อดมาพาพิสูจน์

สัมมาอาชีพอย่างพระพุทธเจ้าคริสต์ ไวน์นี้แหละคือเศรษฐศาสตร์ขั้นสุดยอด เศรษฐศาสตร์

บุญนิยมขั้นสุดยอด จะแก้ปัญหาสังคมจบอย่างแน่นอนและยั่งยืนถาวรด้วย พาสังคมไปอยู่สุขเย็น ถ้าพวกเราปฏิบัติ

สัมมาอาชีพอย่างพระพุทธเจ้าคริสต์ คือ เศรษฐศาสตร์ขั้นสุดยอด

(ตอน ๒)

อย่างนี้ ได้แข็งแรงไปเรื่อยๆ แล้วก็มียุค หมู่คุณภาพดีขึ้นๆ ปริมาณเพิ่มขึ้นๆ มีอัตราทวีขึ้นมามาก เป็นพันเป็นหมื่นต่อไป มันต้องขยายไปอีก เราสามารถเพิ่มคนที่พื้นมิจฉาชีพเป็นจำนวนพันเป็นจำนวนหมื่น ประกาศกับระบบทุนนิยมเลยว่า วิธีคิดที่จะไม่โลภโมโทสัน

ไม่สะสม ไม่เอากำไร ขายต่ำกว่าทุนได้ขึ้นเรื่อยๆ แล้วเรายังมีเงินหมุนเวียนได้มากขึ้น แต่ละคนมีสมรรถนะมากขึ้น ขยันเพิ่มขึ้น มีงานเพิ่มขึ้น ทำได้ดี ทำได้เร็ว ทำได้ปริมาณมากขึ้นด้วย

ของก็ยิ่งถูกลงๆ เพราะเราขายต่ำกว่าทุนได้ เฉลี่ยกันออกมา เสียสละออกมา ค่าของคนคนนี้ทำงานได้วันหนึ่ง ๘๐๐ คนนี้ ๕๐๐ เหลือกินเหลือใช้ก็ให้เป็นส่วนกลาง เป็นระบบสาธารณโภคี แล้วก็เอาไปลดต้นทุน เอาไปขายให้สังคม เกื้อกูลสังคม สังคมก็แย่งชิงกันน้อยลง สังคมก็เอื้อเพื่อเอื้องานต่อผู้อื่น พอทำได้มากขึ้น ประเทศไทยเราเอื้อเพื่อเอื้องานในประเทศพอแล้วก็มีกินมีใช้พอ เกื้อกูลพอแล้ว เหลือเอาเพื่อแผ่ต่างประเทศต่อไป

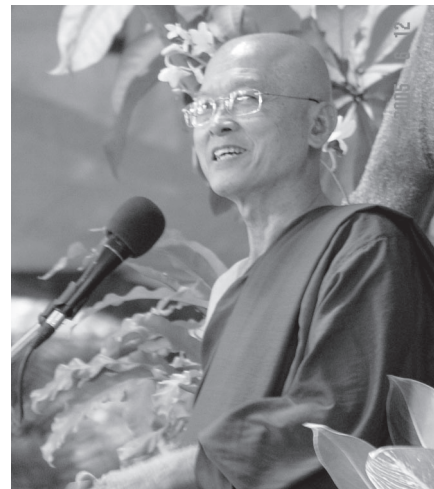
วิธีคิดของชาวบุญนิยม คนที่เห็นจริงเห็นใจจนจริงแล้ว เข้าใจแล้วว่านี่เป็นคุณงามความดีของมนุษย์และเป็นการล้าง

กิเลสของเราจริงๆ ใครละล้างกิเลสได้จริงใจคนนั้นก็จริงและรู้แจ้ง ชัดเจน และภาคภูมิใจด้วย เราได้เสียสละให้เป็นประโยชน์ต่อคนอื่น ๆ เรามักน้อย เราพอ เราเข้าใจชีวิตของเรา เราอยู่ต่อไปอย่างนี้ เราก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่จะแก้ปัญหาคือไม่มีทางออกอยู่ขณะนี้ เศรษฐศาสตร์อย่างนี้ไม่มีคนทำแต่เราทำแล้ว

นี่เป็นผลจากการปฏิบัติธรรมะ ๑๕ เรามีศีล มีอแปดกฎปฏิบัติ ๓ อแปดกฎปฏิบัติ แปลว่า ปฏิบัติไม่ผิด ใครปฏิบัติธรรมแล้วมีการสำรวมอินทรีย์ โภชนะมัดตัณญา ซาคริยานุโยคะ พวกเข็ยที่จะเป็นคนดี ต้นจากความคิดหลง คิดการหลับการนอน ไม่ทำมาหากิน เอาแต่หลับแต่นอน มันก็ตายสิ เอาละ ไม่นอนก็ไปนั่งหลับ ไม่ใช่ นั่งหลับหรือกเขาเรียกว่านั่งสมาธิ นั่งสมาธิทั้งวันทั้งคืน แล้วก็คิดไม่ได้ซำกะ ไม่ใช่พุทธรูป ไม่ใช่ผู้ดี ผู้รู้ผู้เบิกบาน

พุทธจะต้องมีสติ มีอินทรีย์ ๖ คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ รับรับวิถี ให้ตนเองสำรวมสังวรอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่ให้ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจไม่รู้เรื่อง เข้าไปอยู่ในทวารใจอย่างเดียว อยู่ในภพ ติดภพ ติดวงค์

โภชนะหมายถึงสิ่งบริโภคทั้งหลาย ชีวิตของเราเกี่ยวข้องกับเครื่องใช้เครื่องกิน

นี่แหละเป็นหลัก เพราะกิเลสมันมากับสิ่งเหล่านี้ทั้งนั้น กิเลสเรามาสนองกัน มันก็กิเลสอะไรแก่ไหน พร้อมด้วยการสังวรระวังเครื่องกินเครื่องใช้ เช่น การกินอาหารก็พิจารณารส รูป กลิ่น สัมผัส อาหารมีกามคุณ ๔ ไม่มีเสียง ไม่ครบ กามคุณ ๕ เมื่อเรารู้จัก สำรวม ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ รู้จักการปฏิบัติกับเครื่องกินเครื่องใช้ในชีวิตแล้ว ก็พาให้ลดกิเลสได้ด้วยเครื่องกินเครื่องใช้ จนเป็นคนดีจากโลกโลกีย์ที่มันไปมา ไปตกเป็นทาส

(อ่านต่อฉบับหน้า) **เด็กวัด**

หญิงงาม รอยยิ้ม

ชื่อ นางคุณ ม่านทอง
อายุ ๘๐ ปี
ชื่อใหม่ บัวเพ็ญ
เกิด พ.ศ. ๒๔๖๖
ภูมิลำเนา จ. อุบลราชธานี
การศึกษา ป. ๔
สถานภาพ สมรส มีบุตร ๑๓ คน
น้ำหนัก ๓๙ กิโลกรัม
ส่วนสูง ๑๕๐ เซนติเมตร

ประวัติ
เป็นลูกชานาเกิดที่อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี มีพี่น้อง ๓ คน คุณยายเป็นคนที่ ๒ ปัจจุบันพี่น้องที่มีชีวิตอยู่ ๒ คน คุณยายทำงานทุกอย่างที่ลูกชานบ้าน ในสมัยก่อนไม่ว่าจะเป็นงานบ้าน ดักน้ำ หรืองานทำนา เมื่ออายุ ๑๘ ปีแต่งงานกับหนุ่มบ้านเดียวกันค่าสินสอด ๒๐๐ บาท แต่งงานไม่นานเมื่อลูกอายุไม่ครบขวบปีสามีเสียชีวิต ภายหลัง ๒-๓ ปีต่อมาจึงแต่งงานใหม่ ประกอบอาชีพทำนาและหาของป่า รับจ้างทั่วไป

เจอโศก
ได้รู้จักโศกเพราะลูกสาวพาไปฟังธรรมไปร่วมงานปลูกเสกฯ แต่ก็ได้ปฏิบัติธรรมหรือทานอาหารมังสวิรัตต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๓๖ เริ่มมีการบุกเบิกราชธานีโศก ลูกสาวคือคุณเพิ่มพรได้ชวนคุณยายซึ่งอยู่อำเภอพิบูลมังสาหาร มาร่วมบุกเบิกที่ราชธานีโศกด้วย ตอนนั้นคุณยายคิดหนัก เมื่อมาอยู่ในหมู่บ้านสามารถเลิกได้และเลิกกินเนื้อสัตว์ทันที

ชุมชนบุญนิยม
ช่วงแรกของการบุกเบิกหมู่บ้านราชธานีโศกคุณยายสูญเสียหลานชายเนื่องจากจมน้ำเสียชีวิต แต่คุณยายและลูกๆ ก็ไม่ได้ท้อถอยในการที่จะมาใช้ชีวิตในช่วงแรกของชุมชนบุญนิยม วิถีชีวิตริมแม่น้ำมูลที่ต้องทนทั้งแดด ลม และพายุฝน ไม่ได้ทำให้ผู้อาวุโสท่านนี้คิดจะกลับบ้าน คุณยายช่วยเข้า

ครัวและเก็บผัก ว่ายน้ำเก็บสายบัว หาหน่อไม้หาเห็ด ทำนแล้ววถูกแตนต่อนับไม่ถ้วนแต่มีความสุข มีพลังใจที่จะต่อสู้กับชีวิตภัยธรรมชาติร่วมกับญาติธรรม ปัจจุบันครอบครัวคุณยายมาอยู่ช่วยงานในชุมชนบุญนิยมทั้งครอบครัวคือ ลูกสาว (คุณเพิ่มพร) ประจำที่ฐานชีอิ้ว-เต้าเจี้ยว ลูกเขย (คุณเกี้ยวบุญ) ขับรถส่งสินค้าที่ร้านสหกรณ์และอุทยานบุญนิยม คุณขวัญตะวัน (หลานสาว) ประจำฐานร้านสหกรณ์ นอกจากนี้ยังมีหลานชายอีกคนทำงานอยู่ที่หมู่บ้านศิระโศก ในช่วงที่คุณยายยังแข็งแรงเป็นกำลังสำคัญของทีมเก็บผัก เก็บหน่อไม้ และช่วยหั่นเตรียมที่โรงครัว ช่วงหลังคุณยายลื้มและเดินไม่ได้ ลูกหลานได้ช่วยกันดูแล ได้กำลังใจจากเพื่อนผู้สูงอายุที่มาเยี่ยมเยือน แม้เดินไม่ได้ แต่คุณยายมีรถที่สามารถเงินพาตนเองไปเยี่ยมเยือนบ้านใกล้เรือนเคียงได้ ตั้งแต่มาอยู่ที่ราชธานีโศก คุณยายอยู่เคียงบ่าเคียงไหล่ลูกหลานตลอดแม้ภาวะน้ำท่วม คุณยายไม่เคยออกไปอยู่ที่อื่นเลย

มรรคผล
ประทับใจที่ตนเองอดหมากได้ สมัยก่อนในวันหนึ่งๆ จะกินประมาณ ๔-๕ คำ เคี้ยวทั้งกลางวันและกลางคืน คิดว่าชาตินี้เลิกหมากไม่ได้แน่นอน แต่ได้เห็นคนอื่นเขาไม่เคี้ยวได้ เลยมีกำลังใจที่จะชนะใจตนเองและเรื่องอาหารมังสวิรัต คุณยายต่อสู้กับความเคยชินของการกินปลา คิดถึงมีความ

อยากอยู่แต่ไม่เคยที่จะกลับไปกิน ในปัจจุบันไม่คิดอยากกินเนื้อสัตว์เลย สิ่งที่ทำให้ทุกข์คือความน้อยใจที่ทำงานหรือเดินไปไหนไม่ได้แต่ก็ทำใจและชวนขวยทำสิ่งที่พอทำได้ เรื่องทรัพย์สินจัดการให้ลูกๆ หมดแล้ว ตั้งแต่เริ่มเข้ามาอยู่กับชุมชนบุญนิยม

ทุกวันนี้
ชีวิตของผู้สูงอายุที่ป่วย แต่เต็มเปี่ยมด้วยกำลังใจเพราะได้รับอาหารวิญญานที่สมบูรณ์และอยู่พร้อมหน้ากับลูกหลาน ทุกเช้าคุณยายจะใส่บาตรที่หน้าบ้าน ถ้ามีผักจะช่วยเด็ดแกะหอม แกะกระเทียมอยู่ที่บ้านแล้วให้คนส่งไปให้ที่โรงครัว เมื่ออยากฟังธรรมที่ศาลาลูกหลานจะเข็นรถพาไปฟังธรรมที่ศาลาเดือนเพ็งกัน มีความสุขแม้อยู่ในสภาพที่เจ็บป่วยเดินไม่ได้

ฝาก
คุณยายย้ำว่าแก่มาแล้วทุกข์ดี ฟันก็หลอทุกอย่างเสื่อมไปตามวัย เมื่อถึงเวลาแก่เฒ่าแล้วก็ได้ทำแต่ใจทำงานนิดหน่อยก็เหนื่อยแล้วทำได้บ้าง ไม่ได้บ้าง ได้เห็นชัดว่าสมบัติเป็นเพียงทรัพย์สินนอกกาย อย่างที่พ่อท่านเทศน์ให้ฟังเสมอ เมื่อกายอ่อนล้าแล้ว สิ่งที่สำคัญคือใจดีใจที่ป่วยในวัด เพราะลูกดูแลดี มีเพื่อนวัยเดียวกันที่เข้าใจ ให้กำลังใจ สภาพแวดล้อมทำให้สบายใจ ทุกวันไม่กลัวตาย คิดว่าตายก็ตาย ยังมีชีวิตมีกำลังอยู่ที่ทำความดีไป ชีวิตประมาทไม่ได้

○ *พิมพ์อักษรพิมพ์*

▲ **วิทยุชุมชน** * ต่อจากหน้า ๑

เพื่อพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน โดยมีวัตถุประสงค์คือ

๑.มีความรู้ ความเข้าใจ ความชัดเจนและความเชื่อมั่นในหลักการ และแนวทางวิทยุชุมชน

๒.มีความรู้ ความเข้าใจในจรรยาบรรณและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำงานวิทยุชุมชน

๓.มีความรู้ และ ความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องส่ง และอุปกรณ์การผลิต

๔.มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการจัด หรือการวางแผนงานรายการอย่างถาวรถึงบทบาท หน้าที่ และ เอกลักษณะของวิทยุชุมชน วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการออกอากาศ และการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ออกอากาศ

๕.มีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงรูปแบบต่างๆ

ในวันแรกของการอบรมได้รับความกรุณาจากพ่อท่านเป็นประธานเปิดการอบรมและให้โอวาท ซึ่งขอยกตัวอย่างบางตอนดังนี้ “วิทยุชุมชนบุญนิยมไม่โฆษณา แต่เป็นการงานบอกความจริงแก่สังคม เพราะสังฆธรรมไม่ใช่เรื่องหลอก ของเราไม่ใช่ว่าหารายได้ อย่าไปรับเงินมาจากใคร ถ้าใช้จ่ายต้องเอาของพวกเราเสียสละกันเอง สนับสนุนกันเอง ไม่ค้าไม่ขาย ไม่รับจากใคร วิทยุชุมชนปลอดการเมืองไม่ได้ แต่ต้องมีการประมาณ มีจำกัด มีหลักเกณฑ์”

ในระหว่างการอบรมก็มีวิทยากรมาให้ความรู้ต่างๆ อย่างเต็มภาคเวลา และยังได้มีการลงภาคปฏิบัติจริง ในส่วนของการจัดรายการรูปแบบต่างๆ ซึ่งผู้เข้าอบรมพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า ได้ประโยชน์มากและจะนำไปใช้จริงได้เมื่อปฏิบัติงาน บรรยากาศก็เต็มไปด้วยเนื้อหาสาระทางวิชาการและสนุกสนานกับการลงภาคสนามปฏิบัติจริง

พ่อท่านกรุณาทำให้โอวาทกล่าวปิดการอบรมบางตอนว่า “สื่อ..มีทั้งสุนทรียศิลป์และสาระศิลป์ องค์กรประกอบสัดส่วนต้องพอเหมาะอย่าให้สุนทรียมากลบสาระ เราเป็นสื่อสารที่จะช่วยคน เราจะต้องเป็นผู้ให้ ให้สำคัญ ผাগเรื่องสัดส่วนผังรายการว่า ธรรมะ ๖๐ % ข่าว, สารคดี ๓๐ % และบันเทิง ๑๐ % และผাগเรื่องข่าวธรรมะ อยากให้มีข่าวธรรมะในสื่อสารให้สาระของธรรมเป็นข่าว สื่อทุกวันนี้ไม่ได้ให้ค่ากับสิ่งที่ขาดในสังคมเลย นั่นคือ สังคมขาดธรรมะ” การอบรมจบลงด้วยการถ่ายภาพร่วมกัน แล้วช่วยกันจัดเก็บอุปกรณ์

ผศ.ดร.เอื้อจิต วิจารณ์ไตรรัตน์ ประธานสถาบันพัฒนาสื่อภาคประชาชน ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ได้ปวารณาตัวให้กับตัวคนที่ทุ่ม ที่ จะทำวิทยุชุมชนอย่างจริงจัง และเครือข่ายชุมชนบุญนิยมนี้ที่ทุ่มเท เสียสละ เป็นอาสาสมัครอย่างแท้จริงให้ วิทยุนี้อย่างจริงจัง ตัว

เองมองว่าเครือข่ายนี้เป็นที่ที่คนจิตใจดี และทำดีให้กับสังคมก็เลยทำให้ ทำอย่างทุ่มเทซึ่งก็เห็นอยู่ในระหว่างการอบรม

แต่สิ่งที่ค้นพบก็คือ เราเป็นวิทยุชุมชนที่ยังเป็นขบวนการอยู่นะ มันยังไม่เป็นหลักการ แต่เนื่องจากว่ากลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่โครงสร้างมีศักยภาพสูงในการที่จะเคลื่อนงานไป เพราะเรามีโครงสร้างที่มีกลไกสนับสนุนการทำงานได้เยอะ ฉะนั้นอยากจะทำกว่า ผাগให้พวกเราเองจุดมุ่งหมายสำคัญ พวกเราอย่าไปนั่งเล่นอยู่กับตัวสื่อปัจจุบัน ซึ่งมันเป็นที่ไม่ยั่งยืน เราต้องมองโครงสร้างที่มันยั่งยืนด้วย งานนี้ไม่มีใครให้มาแต่ต้องวิ่งเต้นให้ได้มาให้ได้ และอีกเรื่องคือ เรื่องของการเปิดตัวสังคมของที่นี่ให้เป็นระบบเปิด ซึ่งเราจะต้องตอบสังคมให้ได้ว่า เราทำวิทยุชุมชนเพียงเพื่อเป็นสื่อในชุมชน แต่เราต้องปรับใหม่ เพราะพวกเรา(วิทยุ)มีแนวคิดปรัชญาซึ่งเป็นเรื่องดี หรือแนวคิดของพ่อท่านซึ่งเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณเรานั้นใจว่าดี เราต้องทำ(ผองถ่ายออกไปภายนอก) แต่เรากลับเป็นตัวทำสื่อให้กับคนที่สมบูรณ์อยู่แล้ว หมายถึงเราผูกพันพวกเรากันเองแล้วเรากลับปลื้มกันเอง แล้วเราก็มีความสุขกันเอง แต่ผลที่สุดโลกภายนอกก็เป็นโลกที่ทนทุกข์หาทางออกไม่ได้ โดยเรากลับเอาสื่อมากระจุกอยู่ ซึ่งขัดกับธรรมชาติของสื่อ(สื่อจะขยายออกในวงกว้าง) ฉะนั้นเราต้องเอาสิ่งดีๆ ๒ สิ่ง คือความดีที่เป็นของบุญนิยม และการขยายตัวในวงกว้างของสื่อมาช่วยโลกภายนอก”

ลิขิตมาตุเทียนคำเพชร ให้สัมภาษณ์ถึงความรู้สึกหลังได้รับการอบรมว่า

“รู้สึกโชคดีมากที่ได้มาอบรม มีกำลังใจ, ได้รับความรู้เพิ่มเติมเยอะแยะมากมาย ได้กรอบแห่งการทำงาน ได้ทิศทางว่าจะทำงานไปในทิศทางใด ได้เห็นว่าที่ผ่านมาระหว่างทำงานอย่างสะเปะสะปะ ตอนนี้นั้นใจยิ่งขึ้นและมีไฟทำงานขึ้นมาก”

คุณพลีขวัญ “เป็นสิ่งที่แปลกใหม่สำหรับชาวโสภ ที่ผ่านมาระหว่างทำงานแบบไม่มีหลักเกณฑ์หลักการอะไร หลังอบรมเราได้หลักการ, รูปแบบ สิ่งที่จะนำเสนอสู่ภาคประชาชน ได้อย่างชัดเจน เข้าเป้าและน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น”

คุณใจสวย “ในฐานะผู้ประสานงานการอบรมคนหนึ่ง รู้สึกตอนต้นก็มีอุปสรรคพอสมควรในการประสานงานกับผู้เข้าอบรม แต่ก็สำเร็จได้ด้วยดี ขณะปฏิบัติงานก็เหนื่อยบ้างแต่ก็ประทับใจผู้เข้าอบรมว่า พวกเรามีศักยภาพกันทุกคน และอยากให้ออกไปทำภารกิจของท่าน เมื่อได้มาเพิ่มเติมความรู้แบบนี้แล้วคงเอาไปใช้อย่างเต็มศักยภาพ”

▲ **สวนสาธิต** * ต่อจากหน้า ๑

ก่อน พ.ศ.๒๕๐๔ คนไทยอยู่ติดกันดีมีความสุข ไม่ทุกข์ไม่ยาก ไม่ “ฟากทุกข์” (ไม่เป็นที่เป็นที่)กินข้าวซ้อมมือกับน้ำพริก, ผักกาด, เก็บผักในทุ่งนาในสวนกิน ปลอดภัยจากสารเคมี พระก็มีวินัย เอาใจใส่จิตวิญญาณตนเองและประชาชน สังคมไทยเมื่อ ๔๐-๕๐ ปีก่อนโน้นจึงน่าจะมีสุขเป็นอันดับ ๑ ของโลก ยิ่งกว่าประเทศวานูอาตูในวันนี้

วันนี้สื่อเร่งเร้า มอมเมา และความอโรยโหมกระหน่ำใส่เราอย่างไม่ยั้งมือ จนถึงวันนี้ทำให้เราหลงไปว่า ความอโรยจากซุรต จากเปรี้ยว หวาน มัน เค็ม คือรสชาติของอาหารคือรสชาติของชีวิต จึงเพิ่มความอโรย ความสนุกในการกินอย่างไม่บันยะบันยัง จนในที่สุดส่วนเกินที่กินเข้าไป เกิดสะสมคั่งค้างทางออกไม่เจอ จึงล้มป่วย ต้องพึ่งหมอ ๓๐ บาทลามไปทุกโรค ยิ่งรักษา ยิ่งบานปลาย ยิ่งได้โรคเพิ่ม กินยารักษาโรคหนึ่ง แต่เพิ่มอีกโรคหนึ่ง เป็นอย่างนี้เรื่อยมา

สวนสาธิตได้รวบรวมองค์ความรู้จากหลายที่หลายแห่ง โดยมีหมอเขียว(หมออนามัย) เป็นผู้นำร่องเอาจริงเอาจังในการค้นคว้าและทดลองจนได้องค์ความรู้ระดับหนึ่งพอที่จะรักษาเหยี่ยว ญาติๆ ของพวกเราชาวโสภได้ เป็นการแบ่งเบางบประมาณแผ่นดินเป็นการประกาศว่า “ผู้ไม่ป่วยช่วยชาติ”

๑๒ ก.ค.๕๕ ชาวสันติคนครเดินทางโดยรถบัสสองชั้น ถึงสวนสาธิตเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น.หลังจากที่พักผ่อนเหนื่อย ได้รับการต้อนรับด้วยน้ำใบเตยหอมชื่นใจ และกายเตี้ยรสชาติฝีมือคุณวันชัย (หลายท่านคงเคยลิ้มรสแล้ว) จากนั้นอาบน้ำพักผ่อนนอนหลับในเรือนนอนโรงใหญ่มุงด้วยหญ้าคา นอนบนแคร่ไม้ไผ่(เพื่อสุขภาพ) ท่ามกลางแมกไม้ไม่นานพันทึ โดยมียกฉางน้ำขนาดกว้าง ๔ เมตรพร้อมถ่ายเทออกซิเจนและความชุ่มชื้นมาให้ตลอดเวลา เป็นเวลาแห่งการพักผ่อนที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติมากที่สุด

ขอต้อนรับ คู่...ท้องนาอันเขียวขจี ขอต้อนรับสู่แมกไม้ไม่นานพันทึ ขอต้อนรับสู่สายน้ำอันชุ่มชื้น ขอต้อนรับกลับสู่...ธรรมชาติกับสวนสาธิตด้วยความยินดียิ่ง มีญาติผู้ใหญ่หลายท่านมาร่วมเข้าค่ายในครั้งนี้ด้วย อาทิเช่น ป้าตี๋-อาภรณ์ วิชัยดิษฐ์(อดีตผอ.พรรคเพื่อฟ้าดิน), คุณธำรงค์(ประธานนคร.), ป้ากิ่งรัก(อดีต หน.พยาบาล), พี่นิต-

พิมลอร(ผจก.สวนสัตว์เลี้ยงเมืองกาญจน์ฯ), ทญ.ฟ้ารัก,คุณศรีฟ้า(จากบ้านโอรคยา), ญาติธรรมจากหินผาฟ้าน้ำและนร.สัมมาสิกขา (สส.พ.)เข้าร่วมเรียนด้วย, ญาติธรรมจากดอยรายปลายฟ้า,หอมบุญ(แพร่), ภูผาฟ้า, ร้อยเอ็ดโสภ, ทักษิณโสภ , และจากหลายๆ แห่ง ประมาณ ๑๐ คนและมีผู้ป่วยเรื้อรังจากรพ.อำนาจเจริญ ร่วมฟังบรรยาย ๓ วัน(ไป-กลับ) อีก ๑๐ คน ทำให้สวนสาธิตซึ่งมีพื้นที่ไม่กว้างนักแคบถนัดตาลงไปเลย แต่กลับก็คึกคักมีชีวิตชีวา เพราะเดินไปทางไหนมีแต่ญาติที่เห็นหน้าเห็นตากันแล้วอบอุ่นใจสบายใจ เย็นใจ

กิจกรรมเข้าตื่นขึ้นมาก็ดีท็อกซ์(เอาพิษออก) ออกกำลังกาย แล้วเคลื่อนดินน้ำลมไฟด้วยการทำกิจกรรม พลิกฟื้นวัฒนธรรมลงแขก ปลูกผักพื้นบ้าน หลายคนไม่ค่อยเหยียบดินย่ำน้ำที่แฉะๆ แต่เดินไปเดินมาก็คุ้นเคยสบายๆ ระหว่างการปลูกต้นไม้ ได้พูดคุย ได้สติดีดีสู้กันฟัง แลกเปลี่ยนความในใจกันปรับทุกข์และหัวเราะร่วมกัน เห็นดีเห็นอย่าลำบาก หัวใจอดทนร่วมกัน ได้อาหารที่สะอาดปลอดภัย และเป็นยาไปในตัว ได้คบคุ้น ได้ความเป็นที่ที่เพื่อนอง เกิดภราดรภาพในความเป็นเพื่อนที่ซาบซึ้งใจ

วันที่สาม เรียนเรื่องเอาพิษออกด้วยการ “คัวชา” เย็นร่วมดำนานหลายคนไม่เคยดำนานจึงทดลองลงไปป่าโคลนเหนียวๆ หนืดๆ ย่ำไปปักต้นกล้าไป การลงไปเหยียบดินแซ่โคลนนี้แหละ คือการดูดพิษออกจากร่างกายวิธีหนึ่งเป็นการปรับสมดุลให้ร่างกาย คุณอาธำรงค์ก็มาช่วยดำนาน สวนสาธิตล้อมรอบไปด้วยนาข้าวที่เขียวขจีแตกกอแล้วถึง กอดละ ๓๑ ต้น วันที่สี่ พาดูสวน “๓ไร่แก่น” ที่รร.ชานาบ้านหนองเม็ก

วันที่ห้า ปลูกป่าที่ รร.ป่าชุมชนสวนสาธิต บ้านดงบัง ช่วงทานข้าว ก็ทานข้าวไปด้วยเปิดใจไปด้วย หลังจากนั้นจึงแยกย้ายกันกลับด้วยความหวังที่จะกลับไปเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อชีวิตที่ยืนยาว.

ต่อจากหน้า ๑

*งานวันแม่

พุทธสถานติระชะอโศก

จัดงานวันแม่ปีนี้เป็นบรรยากาศที่อบอุ่น เพราะวันแม่ปีนี้ได้มีการจัดอบรมผู้ปกครองเป็นเวลา ๔ คืน ๕ วัน คือวันที่ ๕-๑๓ สิงหาคม มีผู้ปกครองมาร่วมงานถึง ๗๒ คน

งานอบรมมีกิจกรรมหลายอย่าง ช่วงเช้ามีการทำวัตรเช้า เป็นหน้าที่ของสมณะและสิกขมาตุ ที่ช่วยปรับสัมมาทิฐิให้ผู้ปกครอง เสร็จแล้วก็ออกกำลังกาย หลังจากนั้นผู้ปกครองจะได้ไปเรียนรู้ในฐานงานต่างๆกับลูกๆของตัวเอง

ช่วงก่อนฉัน และบ้าย จะเป็นรายการบรรยายจากปฏิบัติกรรฐุในชุมชนซึ่งวันที่ ๑๐ ส.ค. ภาคบ้ายเป็นรายการส่องเส้นทางสัมมาสิกขา โดยครูชวัญดิน สิงห์คำ บรรยายกันแบบเต็มอิ่ม ๓ ชั่วโมง เรียกเสียงฮาจากผู้ปกครองตลอดรายการ

๑๑ ส.ค. รายการวิเคราะห์การศึกษาไทย โดยครูแก่นฟ้า แสนเมือง ฟังกันเต็มที่สองชั่วโมง จนเกือบลืมกินข้าวกินน้ำ ส่วนช่วงหลังรับประทานอาหารก็จะแบ่งกลุ่มพบสมณะ และรายการภาคค่ำเป็นสัมภาษณ์ปฏิบัติกรรฐุศิษย์เก่าและผู้ปกครอง แต่น่าเสียดายที่ลูกๆสัมมาสิกขาไม่ได้มานั่งฟังด้วย โดยเฉพาะรายการสัมภาษณ์ศิษย์เก่าประทับใจผู้ชมผู้ฟังมาก ได้คะแนนความนิยมสูงสุด ผู้ปกครองหลายคนบอกว่าสนุกและได้รับความรู้มากมาย คุ่มค่ากับที่เดินทางมาหลายพันกิโลจริงๆ ปีหน้าก็จะมาร่วมอีก และในปีนี้มีกิจกรรมให้ผู้ปกครองทำตลอดแทบไม่มีเวลาว่างไม่แพ้กับผู้เข้าอบรมเลย

แต่ที่อบอุ่นมากๆก็คงเป็นบรรยากาศของวันที่ ๑๒ สิงหาคม เพราะมีกิจกรรมที่สนุกๆให้แม่ลูกได้เล่นแถมบรรยากาศของละครจาก สส.ข.ทำให้พีธีกราบแม่เต็มไปด้วยน้ำตาและความปลื้มปีติจากแม่และลูกท่ามกลางสายฝนที่ตกลงมาอย่างหนัก

พุทธสถานปฐมอโศก

จัดถ่ายผู้ปกครอง ๓ วัน มีกิจกรรมมากมายได้ร่วมกัน ทั้ง คุณแม่หรือผู้ปกครอง ลูกๆ และคนในชุมชนทั้งหมดเช่น จัดโรงบุญมังสวิริติ(จัดทุกปี),การประชุมแบบองค์กรรวมคือมีผู้ปกครอง มีตัวแทนร.และครู เพื่อทำความเข้าใจและข้อตกลงร่วมกัน, ศึกษาและลงภาคปฏิบัติในฐานงานของลูกๆ, กิจกรรมการแสดงร่วมกันของแม่และลูก, กิจกรรมตลาดอาชีพ, กิจกรรมธรรมทางเลือก บรรยากาศเป็นไปอย่างอบอุ่น สนุกสนาน มีเสียงเฮฮาตลอดเวลา เป็นความสัมพันธ์ที่งดงามมาก ในช่วงการแสดงร่วมกันของแม่และลูกๆ การใส่บาตรในช่วงเช้ามีฝนลงเม็ดปรอยๆ ขณะใส่บาตร ทุกคนก็ยังคงนั่งใส่กันด้วยรอยยิ้มท่ามกลางฝนเม็ดเล็กๆ สมณะกุสโล เอ่ยขึ้นมาว่า“เป็นน้ำมนต์จากสวรรค์ส่งลงมา” พอใส่บาตรเสร็จฝนก็หยุดตก แปลกจริง กิจกรรมการแสดงในภาคค่ำน่าดูชมมาก โดยเฉพาะการแสดงของชั้นม.๓ ที่สื่อให้เห็นว่าแม่ยอมสละชีวิตเพื่อความสุขของลูกได้

เหตุการณ์ประทับใจไม่รู้ลืมได้คือ ได้กราบบนตักแม่แล้วบอกความในใจกับแม่ รู้สึกอบอุ่น และอุ่นใจที่แม่อยู่ข้างๆเราในวันนี้

พุทธสถานราชธานีอโศก

“อนุไอรักบนตักแม่”

กิจกรรมวันแม่ที่ราชธานีอโศกปีนี้ผู้ปกครองมาร่วมงานเป็นจำนวนมากกว่าปีที่ผ่านมาถึงประมาณเกือบร้อยคนหลายคนมาทั้งครอบครัว กิจกรรมวันแม่เริ่มในวันที่ ๑๑ ส.ค. ๒๕๕๕ ในช่วงกลางวันผู้ปกครองเดินทางเข้าพื้นที่นักเรียนช่วยกันจัดบอร์ดวันแม่และบอร์ดแสดงผลงาน

การประกวดของนักเรียนระดับชั้นต่างๆ และจัดสถานที่รวมทั้งเข้าครัวทำอาหารต้อนรับพ่อแม่ และรับประทานอาหารร่วมกัน เวลา ๑๘.๐๐ น. ณ ศาลาเอือนเพิงกัน เป็นรายการแสดงของนักเรียนทุกระดับชั้น ซึ่งแต่ละชั้นปีสื่อสารออกมาได้ดี ทั้งๆ ที่มีเวลาฝึกซ้อมน้อยมาก เพราะงานฐานก็เข้าตามปกติ เรียนวิชาการก็เหมือนเดิม เวลาฝึกซ้อมจึงมีน้อย แลมต้องคิดเอง ทำเอง แสดงเองอีก จึงนับว่าพวกเธอไม่ธรรมดาทีเดียว ที่สามารถทำอะไรได้หลายๆอย่าง บรรยากาศอบอุ่นสนุกสนานรายการต่างๆ สิ้นสุดในเวลา ๒๑.๓๐ น.

เช้าวันที่ ๑๒ ส.ค. ๕๕ เวลา มีการประชุมผู้ปกครอง พบครู สมณะ-สิกขมาตุ ในช่วงเวลา ๐๗.๐๐-๐๘.๓๐ น. ณ เอือนโสเหล่ หลังจากนั้นเข้าร่วมกิจกรรมบูชาบุพการีที่ศาลาเอือนเพิงกันบรรยากาศเต็มไปด้วยความซาบซึ้งและประทับใจ ฟังธรรมจากสิกขมาตุ-สมณะเมื่อเสร็จสิ้นแล้วเป็นการมอบรางวัลนักเรียนศีลเด่น-เป็นงาน ดีเด่น และรางวัลประกวดผลงานวาดภาพ, แต่งกลอน, เรียงความ จากนั้นรับประทานอาหารร่วมกัน ช่วงบ้ายเป็นเวลาให้นักเรียนได้อยู่กับพ่อแม่ผู้ปกครองภาคค่ำเวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. ฟังธรรมจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

พุทธสถานสันติอโศก

บรรยากาศอันอบอุ่นของวันแม่ได้เริ่มขึ้น เมื่อแม่ๆ ทั้งหลายได้ทยอยเดินทางมาจากต่างจังหวัดและในกรุงเทพฯเอง แม่ได้เห็นหน้าลูกก็ยิ้มอย่างมีความสุขลูกๆได้เห็นหน้าแม่ก็มีความสุขไปตามๆ กันทั่วถ้วน นักเรียนมีการแสดงมากมาย ไม่ว่าจะเป็น ละคร รำ รีวไวประคบเพลง ร้องเพลง ก็ใช้เวลาในการฝึกซ้อมนานพอสมควรเพราะตั้งใจกันว่า เพื่อให้วันนี้ออกมาได้ดีที่สุด แล้วความซาบซึ้งก็ได้เกิดขึ้นเมื่อ ลูกๆ ทั้งหลายได้ไปกราบแม่ของตน

พุทธสถานสีมาโศก

ได้เตรียมการจัดงานนี้ล่วงหน้าเป็นเดือน โดยการให้ร. ทำหนังสือสื่อความรักที่มีต่อแม่คนละ ๑ เล่มเพื่อมอบให้แม่ในวันแม่ นร.แต่ละคนตั้งใจทำมาก บางคนเขียนความในใจที่ยังไม่เข้าใจแม่ น้อยใจในบางเรื่อง ทำให้แม่ได้เข้าใจความรู้สึก แม่-ลูก ได้สื่อเข้าใจกันมากขึ้น ในงานมีการประชุมผู้ปกครอง ร่วมกันฟังธรรม ร่วมแรงลงงานเตรียมพื้นที่เพาะปลูก พิธีกราบแม่ได้มอบดอกมะลิ ร้องเพลงที่มีเนื้อหาเชิดชูแม่ร่วมกัน มีการตอบปัญหาแม่ลูกคู่ไหนตอบได้ก็ได้รางวัล ตอบผิดก็ให้ลูกแสดง ความกตัญญูต่อแม่ เช่น ล้างเท้าเช็ดเท้าให้แม่ บรรยายกาศเป็นไปอย่างอบอุ่นเรียบร้อย

มันอาจเป็นครั้งแรกในชีวิตของใครสักคนที่เคยกราบแม่ มันทำให้แม่ภูมิใจ และอึ้งทั้งน้ำตา ในวันอาทิตย์ ที่วัดมีโรงเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์ จึงจัดกิจกรรมร่วมกัน ทั้งวัดจึงเต็มไปด้วยคุณแม่และคุณลูกๆ หลากๆ วัยครึกครื้นมาก เกิดเวทีแสดงอีกรอบเวลากลางวัน(กลางคืนแสดงไปแล้ว) พิธีกราบแม่ก็กราบอีกครั้งและปิดฉากอย่างอบอุ่นอ่อนหวาน ด้วยการร้องเพลงจากทุกคนเพลง “อึ้งอึ้ง” ดรีงใจมาก จากงานวันแม่ก็อดไม่ได้ที่จะต้องชื่นชม รุ่งเพิ่ม.๖ ที่เป็นเจ้าภาพจัดงานได้อย่างเต็มที่เต็มกำลัง คณะครูบาสาบายใจได้เสียทีเดียว

ความรู้สึกของคุณแม่และลูก
คุณแม่ไพรสนต์ แซ่เต็ง กับ ลูกชาย นายเกาสั่ง แซ่จ้าว ชั้น ปวช.ปี ๓ ที่ปทุมโศก

คุณแม่ “รู้สึกดีใจมาก ๆ กับลูกชายที่ใกล้จะจบ และขอขอบคุณทางโรงเรียนที่คอยดูแลอบรมสอนลูกชายมาโดยตลอด เขาโชคดีที่มีโอกาสมาเรียนที่นี่ น้องอยากมาแต่ไม่ได้มา หลายครั้งที่เขาทำให้แม่เสียใจและสุขใจ แม่ก็อยากบอกเขาว่า เป็นเด็กดีของแม่นะ แล้วเรียนให้จบ ม.๖ แค่นี้แม่ก็ดีใจและมีความสุขแล้ว”

ลูกชาย “มีปีหนึ่ง ตอนวันแม่ ม.๓ ก่อนแม่จะกลับแม่ร้องไห้ แล้วถามผมว่า จะเอาเงินซื้ออะไรไหม จริงๆ ผมก็อยากได้ แต่พอผมเห็นน้ำตาที่แม่เป็นห่วง ผมก็เปลี่ยนใจไม่เอา เพราะแม่ต้องหาเงินมาด้วยความลำบาก

ที่ผ่านมาผมอาจจะดื้อชน ไม่ฟังแม่บ้าง ต้องทำให้แม่เสียใจหลายครั้ง ผมอาจไม่ค่อยแสดงความรักให้แม่เห็น แต่ผมก็รักแม่นะ ผมภูมิใจที่มีแม่คนนี้และได้เป็นลูกของแม่ ผมรักแม่นะครับ”

คุณแม่ บรรณใจ สรรพพุช กับลูกสาว น.ส.วันวิสา สรรพพุช ชั้น ม.๓ ที่ รร. สส.ฐ.

คุณแม่ “ตอนเด็กๆ เขาก็เป็นเด็กเรียบร้อยอยู่แล้ว จึงไม่หนักใจนัก เขา

มาเรียนที่นี่ได้เพราะพี่ๆ เขาเคยมาอยู่ก่อน ตอนนั้นน้องที่อยู่ชั้นป.๕ ก็อยากมาเรียนที่นี่บ้าง ตั้งแต่เขามาเรียนที่นี่เขาขยันขึ้น มีความรับผิดชอบ อดทน รู้สึกสบายใจมากที่เขาอยู่ได้ แม่ก็อยากให้เขาอยู่ให้ถึง ม.๖ อยากให้เขาพยายามอดทน และต่อสู้อุปสรรคต่างๆ ให้ได้”

ลูกสาว “แม่ไม่เคยทิ้งหน้าที่ความเป็นแม่ที่สมบูรณ์เลยที่ลูกมีวันนี้ได้ก็เพราะแม่ อยากขอบคุณแม่ค่ะ สำหรับทุกสิ่งทุกอย่าง และลูกตั้งใจว่า จะเป็นเด็กดีเพื่อแม่ตลอดไปค่ะ”.

พุทธสถานศาลือโศก

จัดกิจกรรม ๒ วัน เริ่มวันที่ ๑๑ ส.ค.ซึ่งเน้นการเรียนรู้อารมณ์ของทั้งแม่และลูกเรื่อง การทำบุญบำรุงดิน บำรุงพืช โดยมีนายสมพงษ์ คงจันทร์ อดีตเกษตรอำเภอก เป็นวิทยากรพิเศษ ที่โรงปุ๋ยแห่งใหม่ของศาลือโศก ในวันรุ่งขึ้นก็ฟังธรรมร่วมกัน แล้วหลังจากนั้นแม่ลูกก็งมมือกันไปปลูกต้นผักพื้นบ้านโดยเฉพาะผักหวานป่าเพื่อเป็นสักขีพยานให้เห็นถึงสายใยความรักระหว่างแม่ลูก พิธีกราบแม่ก็เรียกน้ำตาและความอบอุ่นซึ่งใจไม่น้อย ภาคการแสดงผลละครร่วมกันของแม่ลูก จบลงด้วยการแจกรางวัล การเขียนเรียงความ “วิญญูณแม่” ซึ่งสร้างความประทับใจอย่างมาก

พุทธสถานภูวาฟ้าน้ำ

ปีนี้จัดพิธีบูชาพุการี ณ ศาลาชาวปี บรรยายกาศมีความเป็นกันเองกันมากขึ้นกว่าปีที่แล้ว เด็กรุ่นที่รับผิดชอบงานเพิ่มขึ้น รวมทั้งการแสดง ก็คิดเองทำกันเองซ้อมการแสดงกันเอง ผู้ปกครองซาบซึ้งน้ำตาไหลด้วยความประทับใจ ส่วนผู้ปกครองมีกิจกรรมขนทรายร่วมกันกับคนชุมชน และได้ช่วยเก็บบุญร่วมกับเด็กๆ หลังยุติงานและนักเรียนชั้น ม.๑ ก็ได้เข้าค่ายจริยธรรม “ศีลเด่น” ต่อบนดอย

จากใจผู้รักอภิเษก

🕒 **กิจกรรมนักศึกษาที่หน้า กสท. คุณอุชลยา เต็มขวลา (๓๐ มี.ค. ๒๕๔๕) กรรมการศูนย์ประสานงานนักเรียน นิสิตนักศึกษา**

“ในวันนี้มาทำกิจกรรมขึ้นเวทีเพื่อที่จะพูดคุยกับมวลชนว่า คุณวาสนาที่อยู่ข้างในตึก อยากให้คุณวาสนาออกมา อยากพบกับท่าน ปรากฏว่าท่านออกไปแล้ว ไม่ทราบที่ท่านออกไปตอนไหน และขอความร่วมมือกับประชาชนที่อยู่ในตึก ขอความร่วมมือให้ลดกระจกลงเพื่อที่ทางเราขอดูว่า มีคุณวาสนานั่งอยู่ในรถหรือเปล่า เริ่มทำกิจกรรมตั้งแต่เวลาบ่ายโมงจนถึงเวลาประมาณห้าโมงเย็น คนที่มาทำมีทั้งนักเรียน ม.ต้น-ม.ปลาย และนักศึกษาจากหลากหลายแห่ง คิดว่าประชาชนทุกคนน่าจะมีส่วนร่วมครั้งนี้ พวกเราเป็นเพียงแค่จุดเล็กๆ ทั้งหมดเท่านั้นเอง อยากให้ประชาชนได้ตระหนักถึงสิทธิและเสรีภาพ การเคลื่อนไหวทางการเมืองครั้งนี้ในช่วงแรกเยาวชนยังออกมารวมไม่มาก อาจจะคิดสอและก่านิยมวัตถุนิยมช่วงหลังจะมีมากขึ้น หลายกลุ่มหลายองค์กรก็จับมือออกมามากขึ้น ช่วงนี้เป็นการแปรวิกฤติให้เป็นโอกาสสำหรับเมืองไทยในการที่จะพัฒนาประชาธิปไตยให้ไปอีกขั้นหนึ่ง น่าจะมีมหรกรรมทางการเมืองคือ จัด

แบบนี้แต่ไม่ใช่มานั่งไล่ทรราชกัน เป็นการให้การศึกษาให้กับประชาชนทั่วไปให้มีส่วนร่วม”

🕒 **ไม่ได้รับความเป็นธรรม**

คุณดาวเรือง โนนิง (๓๐ มี.ค. ๒๕๔๕) ประธานเครือข่ายองค์กรประชาชนแห่งประเทศไทย จ.ร้อยเอ็ด
 “อยู่บ้านผมทำงานกรอรูปวิทยาศาสตร์ได้มาชุมนุมล้อมสำนักงาน กสท.ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มี.ค. เป้าหมายเพื่อให้ กสท.ลาออก เพราะไม่ให้ความชอบธรรมในการเลือกตั้ง ในขณะที่พันธมิตรฯ รวมตัวที่สยามพารากอน กลุ่มของพวกผมมานอนที่สำนักงาน กสท.ไม่ได้กลัวอะไร เอาหัวใจของเกษตรกรเข้าสู่ การต่อสู้ทางการเมืองคราวนี้ ผมรู้สึกว่ารัฐบาลนี้คือคือเดือดร้อน อะไรจะเกิดขึ้นข้างหน้ายังไม่รู้มาก กสท.ครั้งนี้ไม่มีกำหนดกลับจนกว่า คณะกรรมการ กสท.จะลาออก เท่าที่ผมทำงานเป็นสายใต้ดินได้เห็นว่ โกงกันเป็นหน่วยเลือกตั้ง มีการทำเรื่องเสนอแต่ก็ไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงต้องมาต่อสู้โดยจะไม่มีเลิกไม่มีถอย ค่าใช้จ่ายของชาวบ้านที่มาใช้เงินใครเงินมัน เดินทางตามที่ตกลงกันไว้จะทยอยมาประมาณ ๑,๐๐๐ คน ถ้าหากวันที่ ๒ เม.ย.ยังคงมีการเลือกตั้งจะกลับไปใช้สิทธิแล้วจะกลับมาชุมนุมใหม่”.

โพลล์ชี้ ▼ ต่อจากหน้า ๑๒

ในอำนาจนายกรัฐมนตรีของแต่ละยุคแต่ละสมัยด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใครบ้างที่นำพาประเทศเข้าสู่วิกฤตของชาติ สร้างความขัดแย้งของคนในสังคมไทย

นายนพดลกล่าวว่า เมื่อสอบถามถึงคุณธรรม ๑๐ ประการแห่งการบริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักรไทย โดยจำแนกตามช่วงอายุของตัวอย่าง ผลสำรวจจึงพบว่าคนที่ถูกศึกษาโดยส่วนใหญ่ยังคงตอบชื่อนายกรัฐมนตรีของไทยในช่วงปี พ.ศ.ท้ายๆ เกือบทั้งนั้น ดังปรากฏดังนี้ คุณธรรมประการที่หนึ่ง เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ผลสำรวจพบว่า อันดับหนึ่งได้แก่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ จากการระบุของประชาชนร้อยละ ๕๒.๕ คุณธรรมประการที่สอง เรื่องความสุภาพอ่อนโยน ผลสำรวจพบว่า อันดับหนึ่งได้แก่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ จากการระบุของประชาชนร้อยละ ๔๒.๕

คุณธรรมประการที่สาม เรื่องการให้ทาน ผลสำรวจพบว่า อันดับหนึ่งได้แก่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร จากการระบุของประชาชนร้อยละ ๕๖.๒ คุณธรรมประการที่สี่ เรื่องการมีศีล ประพฤติดีงาม ผลสำรวจพบว่า อันดับหนึ่งได้แก่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ จากการระบุของประชาชนร้อยละ ๕๐.๕

คุณธรรมประการที่ห้า เรื่องความเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม ผลสำรวจพบว่า อันดับหนึ่งได้แก่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ จากการระบุของประชาชนร้อยละ ๕๑.๔ คุณธรรมประการที่หก เรื่องความเพียร มุมานะ ผลสำรวจพบว่า อันดับหนึ่งได้แก่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร จากการระบุของประชาชนร้อยละ ๖๒.๑

คุณธรรมประการที่เจ็ด เรื่องความไม่โกรธ ไม่โมโหง่าย ผลสำรวจพบว่า อันดับหนึ่งได้แก่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ จากการระบุของประชาชนร้อยละ ๓๕.๕ คุณธรรม ประการที่แปดเรื่อง ความไม่เบียดเบียน ไม่ใช้อำนาจหาเหตุกลั่นแกล้งผู้อื่น อันดับหนึ่งร้อยละ ๔๕.๓ ได้แก่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ คุณธรรมประการที่เก้า เรื่องความอดทน ผลสำรวจพบว่า อันดับหนึ่งร้อยละ ๕๗ ได้แก่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร คุณธรรมประการที่สิบ เรื่องความยุติธรรม หนักแน่น เที่ยงธรรม ไม่หวั่นไหวด้วยคำพูดและอารมณ์ ผลสำรวจพบว่า อันดับหนึ่งได้แก่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ จากการระบุของประชาชนร้อยละ ๔๓.๒

นายนพดลกล่าวในการสำรวจเรื่องคุณธรรม ๑๐ ประการแห่งการบริหารราชการแผ่นดินนี้ ถ้าสังเกตผลสำรวจจะพบว่า หากแยกวิเคราะห์ในช่วงอายุ จะพบว่า คนที่มีอายุน้อยกว่าจะมีความเห็นแตกต่างไปจากกลุ่มคนที่มีอายุน้อยในการระบุผู้เป็นนายกรัฐมนตรีที่มีความเด่นในคุณธรรมด้านต่างๆ หลายประการ เช่น เมื่อกล่าวถึงความไม่เบียดเบียน ไม่ใช้อำนาจหาเหตุกลั่นแกล้งผู้อื่น ผลสำรวจพบว่า นายสัญญา ธรรมศักดิ์ กลับเป็นผู้ที่ได้รับการรำลึกถึงคุณธรรมด้านนี้สูงกว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ในกลุ่มคนที่อายุตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไป

ที่น่าพิจารณาคือ เมื่อสอบถามไปที่เฉพาะตัวของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันว่าควรเสริมคุณธรรมด้านใดในการบริหารราชการแผ่นดินบ้าง ผลสำรวจพบว่า อันดับแรกหรือร้อยละ ๔๑.๐ ระบุเป็นความซื่อสัตย์สุจริต.
 (นสพ.มติชน ฉบับวันที่ ๑๘ ก.ค.๔๕)

ประทับใจจัง

“อาหารในถุงนั้น อูนะ อันไหนกินได้ก็เอาไปกินนะ...อันไหนไม่เอาก็ดิน...” เป็นคำพูดของ ผู้ใหญ่ใจดีท่านหนึ่ง ตกลงเป็นว่าเด็กน้อยนั้นนั่งจับมาหมดทั้ง ๒ ถุงเลย
 เด็กน้อย...รู้สึกประทับใจลึกซึ้งเหลือเกินนะ...เพราะถามความเป็นจริงแล้ว...นานมานานมากจนหาแล้ว ไม่เคย

มีใครรักอาหารให้เื่อง สิ่งที่เคยตลอดมาคือ เป็นฝ่ายรัก เสร็จม ปรุงให้คนอื่นๆ เขาได้กินต่างหาก
 ขณะที่กินอาหารนั้นก็รู้สึกนึกถึงคนรักอาหารให้ไว้...เขาดีดอง่างไรนะที่เขารักอาหารให้ไว้...เขาได้ต้องการหรือมุ่งหวัง(ปรารถนา)อะไรหรือไม่หนอ จาก การที่เราได้จับชีวิตอันดีของอาหารมีอันนี้ นึกถึงแม่...ไม่ว่าจะเป็นเวลาใดๆ ที่ลูกห่างแม่กลางชั่วโมงขึ้นไป ...แม่จะถามคำๆนี้เสมอคือ... กินอะไรมาหรือยัง...แล้วก็จะบอกตามมาว่า..มีสิ่งนั้นกินได้ มีสิ่งนี้กินได้..ไปหากินซะ..แล้วลูกอ่ง่างเราก็อปุ่นใจ ปลอดภัยแล้ว...รักแม่...วางใจในรักของแม่... เคยถามแม่ว่า...แม่หวังอะไรในลูกของแม่

หรือคะ...แม่ไม่หวังอะไรมาก ขอลูกของแม่มีความสุข ความเจริญและเป็นคนดี...เท่านั้นที่แม่หวัง...
 ความหวัง...แม่ทุกๆ คนในโลกนี้คงหวังอย่างนี้กระมัง...ขอ...ลูกของแม่ทุกๆ คนมีความสุข ความเจริญและเป็นคนดี เมื่อรู้ความหวังของแม่...ลูกแม่จึงมุ่งมั่นตั้งใจกับการทำ “หวัง” ของแม่ให้เป็นผลไฉน:
 คนดี...พระท่านสอนว่า **ศีล...ข้อเวลา คนให้เป็นคนดี** และเมื่อปฏิบัติศีลได้ก็เกิดผลถึง ๑๐ ประการ ซึ่งก็คือความหวังของแม่นั่นเอง
 ลูกแม่จึงมุ่งมั่น(จริงจังจริงจัง)ในการทำ ความหวังของแม่ให้เป็นจริง เพื่อตอบแทนพระคุณอันหาค่ามิได้ของแม่....

หอมกลิ่นกตัญญู
 รวยริน โปรยกลิ่น ไชยชื่น
 หอมอื่น มิใด ไหนสู้
 หอมน้ก หอมนาน กตัญญู
 ธิรมธย์ ทุกผู้ เมื่อยินยล
 สรรพสิ่ง ไตใด ในโลกหล้า
 สืบมา ต่อสาน ท้วแห่งหน
 ลุสุดสูง สุดประเสริฐได้ในคน
 เส้นทาง หลุดพ้น ล้วนมีนัย
 มุ่งศีล เดินมรรค หลักมงคล
 กตัญญู ชูผลหอม เหนือไหน
 กิ่งชีพม้วย กลับยังอยู่ หอมนานไกล
 ชวนปวงไทย กตัญญูเกิด ชาติเจริญ
 * ดาวดวงนั้น

▲ สัมภาษณ์สมณะเดินดิน ดิกขวิโร

ฉบับนี้ มีข้อคิดเพื่อความเจริญในธรรมช่วงเข้าพรรษาสำหรับญาติธรรม จากท่านสมณะเดินดิน ดิกขวิโร ดังต่อไปนี้ค่ะ

*** ในช่วงเข้าพรรษานี้พ่อท่านมินโยบายสำคัญได้กับชาวโศกอย่างไรบ้างคะ?**

ปัญหาใหญ่ของชาวโศกก็คือ การงานเรามีเพิ่มขึ้น แต่หลายๆ แห่งคนลดน้อยลงไป วิธีแก้ปัญหาก็ใหญ่ในเรื่องนี้ พ่อท่านบอกให้เราพยายามเพิ่มทางด้าน**คุณภาพ คุณธรรม และคุณวิเศษ**ของแต่ละคนให้มากขึ้น

คงต้องยอมรับกันว่าทุกวันนี้เราตัดเอาคนที่ประเภทหัวกะทิๆ คงจะได้กันเพียงเท่านี้ จะเพิ่มมากกว่านี้คงจะยากแล้ว เพราะสามสิบกว่าปีเราก็บอกเปิดเผยบอกไปหมดแล้ว ดังนั้นเมื่อไม่สามารถหาสมาชิกจากภายนอกได้ เราก็คงจะมาหาทางเพิ่มคุณภาพ คุณธรรม และคุณวิเศษ ของพวกเราแต่ละคนให้ได้มากขึ้น

การเพิ่มคุณภาพให้กับตนเอง สามารถเพิ่มคุณภาพได้โดย**การทำชีวิตให้มีคุณภาพ และทำการงานให้มีคุณภาพ** ทุกวันนี้ชาวโศกก็ยังถูกมองว่า เป็นกองทัพของคนป่วย เวลาไปหาหมอที่มีสมาชิกนั่งกันไปเป็นรถตู้ทีเดียว เราคงจะต้องมาตั้งหลักกันก่อนว่าทำอะไรเราจึงมีเวลามาทำสุขภาพร่างกายของเราให้แข็งแรงกันได้ก่อนดีไหม ทุกวันนี้มันเหมือนว่าเราพร้อมจะวิ่งไปช่วยชาวบ้านจนไม่มีเวลาล้างหน้าแปรงฟัน ไม่มีเวลาเก็บมุ้ง เก็บที่นอนของตัวเอง

ดังนั้นมันคงจะต้องหันมาทำคุณภาพชีวิตของเรา ทำ ๗ อ. ให้มีความเป็นหมอในตัวเองได้ ไม่ใช่คอยแต่พึ่งว่าจะมีหมอเก่งๆ ที่ไหนมาช่วยเยียวยารักษาเรา ในเมื่อตัวเองยังช่วยตัวเองไม่ได้ แล้วจะไปเป็นที่พึ่งของคนอื่นให้ดีได้อย่างไร คุณภาพชีวิตของเรายังเป็นคนที่กินยาก อยู่ยากหรือเปล่า เราจะมาศึกษาฝึกกันให้ได้ง่ายๆ กันได้ไหม แทนที่จะนิยมกินแต่ผักปัญญ่าอ่อน หันมาฝึกที่ปลูกที่เดียวกินได้ตลอดชีวิตเป็นตัวนำ ผักชีเหล็ก ผักหวานบ้าน กลัวย ถ้าเราฝึกผักพื้นบ้านอย่างนี้ได้ นอกจากจะทำให้คุณภาพชีวิตเราดีขึ้นแล้ว ก็จะมีเวลาที่ทำงานทำการกันได้มากขึ้นเรากินผักที่แข็งแรงก็ย่อมจะมีผลทำให้ร่างกายแข็งแรงตามไปด้วย เรากินผักที่อ่อนแอก็หน้าจะทำให้ร่างกายเราอ่อนแอตามไปด้วย

แล้วเราจะทำการงานในชุมชนของเราให้มีคุณภาพได้อย่างไร? **ทุกวันนี้เราจะมีการขยายงานกันออกไปอย่างไรโดยไม่สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริงของชุมชน** คนทำกิจกรรมก็อยากได้ที่ทำกิจกรรมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทั้งๆ ที่คนไม่ได้เพิ่ม พวกทำการค้าก็อยากขยายร้านออกไปเรื่อยๆ ทั้งๆ ที่คนขายก็ไม่ได้เพิ่ม คนรับผิดชอบเรื่อง

พาณิชย์ก็อยากขยายโรงงานเพิ่มออกไปเรื่อยๆ โดยที่คนก็ไม่ได้เพิ่ม อยากจะทำโรงแรมพู่กันที่ชมพูนายชายไม่ออกแล้ว ซึ่งตรงนั้นมันเป็นการขยายงานออกไปอย่างไม่มีทิศทางและไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงของชุมชน จึงทำให้เกิดความขัดแย้งกันอยู่ภายใน ไม่อบอุ่นและก็ทำให้เกิดความเจ็บป่วยเพราะต่างคนต่างกดดันซึ่งกันและกัน แต่ละชุมชนของชาวโศกคงจะต้องมาวิเคราะห์ชุมชนของเราเองว่า เราจะมารวมพลังทำชุมชนบุญนิยมให้ได้คุณภาพอย่างไร ให้มีสุขภาพที่ดีอย่างไร มีข้อสังเกตว่าแม่เราจะเน้นเรื่องการกิจกรรมเป็นหลัก จนพ่อท่านให้ความหมายของชาวโศกให้แปลว่าชาวนา แต่จริงๆ คนของเราทำกิจกรรมไม่ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ด้วยซ้ำไป トラบไตที่เรายังไม่ถึงท้องไรท้องนา ไม่มีเวลาลงแปลงผัก ยังวัน ยังวัน ยังไม่นิ่ง อยู่กิจกรรมก็ไม่ประสบความสำเร็จได้ บุญนิยมก็ไม่สามารถจะเจริญรุ่งเรืองได้ สุขภาพของเราที่ไม่สามารถจะดีขึ้นได้ เพราะคุณภาพชีวิตและการงานของชีวิตของเราที่ไม่มีคุณภาพนั่นเอง

ส่วนการเพิ่มคุณธรรมให้กับตนเอง เราก็คงจะหันมาเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน มาเพิ่มความอบอุ่นให้กันและกัน มาปรารถนารวมซึ่งกันและกันให้มากขึ้น มาเฟื่องเลี้ยงกล้าในอริศีล อริจิต อริปัญญา มากกว่าเฟื่องเลี้ยงในกาณธ ซึ่งไม่ใช่ญาณ ๕ ของโศกฉบับ ถ้าเราปรารถนารวม เพิ่มพากเพียรในคุณธรรมกันมากขึ้น ก็จะเพิ่มความอบอุ่นทำให้เกิดสุดยอดปาฏิหาริย์ ทำคนเดียวให้เป็นหลายคน ทำหลายคนมาเป็นคนเดียว เป็นสภาพ one for all หรือ all for one การงานหนักหนาทุกอย่างไรก็จะสามารถทำสำเร็จได้

ส่วนการเพิ่มคุณลักษณะนั้น เราก็จะต้องมีเวลาทบทวน บุปเพา ให้มาก จุดอ่อนของชาวโศกที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ เราปลูกผัก แต่ไม่มีคนเก็บผัก ในทำนองเดียวกันเราปฏิบัติธรรม เราก็ไม่ค่อยได้ทบทวนว่าเราได้อะไรบ้าง เราประสบความสำเร็จอะไรบ้าง ก็ทำให้ทิศทาง เป้าหมายและหลักการของเราจึงไม่ชัดเจน ไม่แม่นยำ ถ้าเราไม่ค่อยได้ทบทวนถึงสิ่งดีๆ ที่เราได้ปฏิบัติแล้วและเกิดผลแล้วนั่นเอง

*** ทิศทางความสำเร็จของบุญนิยมน่าจะเป็นอย่างไรคะ?**

เมื่อเร็วๆ นี้พ่อท่านได้ให้โอวาทเนื่องในวันครบรอบวันเกิดของ ชมร. เชียงใหม่ ซึ่งเป็นกรณีศึกษาตัวอย่างแห่งความสำเร็จของชาวบุญนิยมได้ดี พ่อท่านได้ชื่นชมที่ ชมร. เชียงใหม่ สามารถขายอาหารลดราคา จากเดิมราคา ๘ บาท สามารถลดลงมาเหลือ ๕ บาทได้ ทั้งๆ ที่ ๘ บาทนี้ก็ถูกอยู่แล้ว แล้วแถมภาวะการณ์ทุกวันนี้ ทั้งน้ำมัน ทั้งค่าไฟฟ้าค่าใช้จ่ายต่างๆ สูงขึ้น ต้นทุนในการผลิตแพงขึ้นทุกอย่าง แต่ ชมร. เชียงใหม่ก็สามารถที่จะลดราคาลงไปเพื่อช่วยเหลือผู้บริโภคได้อย่างน่าทึ่งจริงๆ

ซึ่งตัวอย่างความสำเร็จนี้จะมีความเป็นไปได้ก็เพราะว่า การบริหารภายใน จะต้องมีความประณีตอย่างยิ่ง ประหยัดอย่างยิ่ง และสามัคคีกันอย่างยิ่ง ซึ่งเบื้องหลังความ

สำเร็จก็เกิดจาก **ความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกของคนที่นี่** ช่วยกันหาพืชผักไร้สารพิษที่มีการลงทุนน้อย โดยเฉพาะมีผักพื้นบ้าน ผักธรรมชาติที่ปลูกเอง เอามาจากที่ภูผาฟ้า น้ำที่ดี และบ้านญาติธรรมแต่ละที่แต่ละแห่งมาบริจาค ร่วมกัน ก็ดีและก็ยังมีลูกค้าที่นั่น ชนน้ำดื่มมาบริการให้ฟรีกันอีก ก็ทำให้ต้นทุนของการผลิตหลายๆ อย่างถูกมากๆ และที่นั่นไม่ได้เอาเอาเงินยอดกำไรเป็นเป้าหมาย แต่เอาความช่วยเหลือเกื้อกูลแก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกันเป็นหลัก ซึ่งก็เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสำเร็จของบุญนิยมได้เป็นอย่างดี เพราะพาณิชย์บุญนิยมก็เป็นกิจกรรมของบุญนิยมอันหนึ่ง ที่เป็นเสมือนการประกาศศาสนาโดยอาศัยการค้าขายเป็นหลัก การประกาศศาสนาหรือการเผยแพร่ศาสนา ก็เพื่อช่วยมนุษย์ ช่วยสังคม

ดังนั้นเราก็ช่วย ไปช่วยโดยตรงๆ ไปขายสินค้าให้ถูกๆ ช่วยไปตรงๆ โดยไม่ต้องวนเวียนว่าไปขายให้ใครได้กำไรมากๆ แล้วเอากำไรมากๆ ไปช่วยเขาอีกไปอีกทีหนึ่ง มันวนไปวนมาจนเวียนหัว แล้วมันอาจจะเกิดวาระซ่อนเร้น เพราะเมื่อเอากำไรมากๆ จิตวิญญาณ คนขายก็ไม่ใช่บุญ ก็จะเป็นหัวใจทุนนิยมในคราบของนักบุญ คนขายจิตวิญญาณก็ไม่ได้พัฒนาคนกินก็มากินแบบไม่ได้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งประทับใจ สุดท้ายประโยชน์ตนก็ไม่ได้ประโยชน์ท่านก็ไม่ได้ ถ้าเราไปเอาตัวเลขกำไรหรือจะเอาเงินมากๆ เข้ามาส่วนกลางเป็นหลักดีไม่ดีก็จะเกิดการคดโกง เกิดการรั่วซึมพอลายใจเป็นเงินเป็นทองแล้วนี่ ความโลภมันก็พร้อมที่จะเข้ามาครอบงำจิตวิญญาณของพวกเราได้นั้นที บุคลากรของเราจะเสียกิจกรรมที่จะเป็นบุญนิยมมันก็ไม่เป็นบุญนิยม คนที่มาบริการก็ไม่ได้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งประทับใจที่สุดท้ายก็จะเกิดความเสียหายทั้งหมด

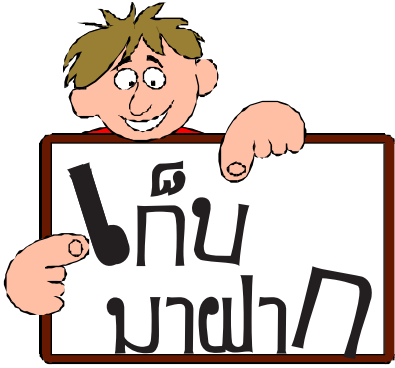
ดังนั้นความสำเร็จของบุญนิยมจึงไม่ได้เป็นเรื่องของความกว้างขวางยิ่งใหญ่ มีคนมาใช้บริการเยอะ ตัวเลขยอดขายเยอะ แต่มันไม่ได้เป็นองค์ประกอบของการพัฒนาทางด้านจิตใจของคนทำงานและคนรับบริการเลย ดีไม่ดี ทั้งหมดนี้ก็เป็นการทำงานรับใช้ขายทุนไปด้วยซ้ำ ไปๆ มาๆ งานหนักขึ้น คนเสียใจกันมากขึ้นคนทำก็ป่วย คนซื้อก็ไม่ได้มาพัฒนาจิตใจอะไร เป็นการทำงานของระบบสังคมสังเคราะห์เฉยๆ มันดูเหมือนเป็นความสำเร็จยิ่งใหญ่ แต่จริงๆ แล้วมันเป็นระบบทักษิณเมคที่ดูเหมือนประสบความสำเร็จแต่จริงๆ แล้วก็รอวันพังครืนในไม่ช้ามันทำนั่นเอง

*** ปสาทยุคนี้ท่านเมื่อไรฝากได้กับญาติธรรม?**

เดือนนี้เราได้สูญเสียญาติธรรมที่ถือว่าเป็นบรรพชนของเราไปคนหนึ่ง คือคุณหมอพจน์ บุญศรี ซึ่งถือว่าเป็นหมอของชาวโศกที่ช่วยดูแลพ่อท่าน สมณะ ลิกขมาตุ คนวัดคนชุมชน มาตลอดอย่างยาวนานร่วมจะเกือบยี่สิบกว่าปี ก็เป็นตัวอย่างเป็นชีวิตที่พบกับความสำเร็จของการปฏิบัติธรรมได้อย่างดีทีเดียว คุณหมอพจน์ตั้งใจว่าจะยอมตายกับหมู่กลุ่มที่ชุมชนราชธานีโศก ก็ได้ล้มความตั้งใจ และที่ตั้งความหวังไว้ว่าถ้าจะ

ตายก็ไม่อยากจะถูกยื้อชีวิต ต้องเอาไปทรมาณกันที่โรงพยาบาลเป็นเดือนเป็นปี หมอพจน์ก็ได้จากพวกเราไปง่ายๆ ไปส่งโรงพยาบาลแคว้นเดียว ก็ได้สิ้นลมจากพวกเราไป

ชีวิตของหมอพจน์เป็นชีวิตของคนที่มีบทบาทของพลัง ๔ ที่มี**ปัญญาพลัง** เป็นคนตั้งใจศึกษาทั้งอ่านทั้งฟังธรรมะของพ่อท่านค่อนข้างมากทีเดียว ก่อนที่จะมาอยู่ชุมชนราชธานีโศก หมอพจน์จะฟังธรรมะจนถึงตีหนึ่งตีสองตีสาม เพราะว่าอดใจไว้ไม่ได้ ฟังธรรมะแล้วจะเพลิน ฟังที่ต้องฟังสองรอบสามรอบ เพื่อทำความเข้าใจในคำสอนของพ่อท่าน ก็ต้องถือว่าเป็นคนมีกำลังด้วยปัญญาทั้งมีกำลังด้วย**ความเพียร** จะเป็นคนที่ไม่ตกไม่หล่นออกนอกทาง ไม่ออกไปชวนชวายนุญนอกพุทธศาสนา ข้อปฏิบัติส่วนตัวก็เคร่งครัด ในอาหารการกินก็เข้มงวด จะไม่มีเรื่องขนมหวาน น้ำตาล ผลไม้หวาน อาหารเค็ม อาหารมัน ซึ่งคนสูงอายุทั่วไปส่วนใหญ่จะติดในรสชาติของอาหาร แต่หมอพจน์จะเป็นคนที่มีความเพียรและค่อนข้างที่จะเป็นคนที่กินง่ายทีเดียว หมอจะเป็นนักปฏิบัติธรรมที่ไม่ติดยึดในรสของอาหาร กินง่ายๆ ให้สอดคล้องกับสุขภาพเป็นหลัก **เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องของการทำกรงานไม่มีโทษ** มีพลังในการทำกรงานไม่มีโทษ ซึ่งหมอพจน์วางมือจากการหาเงินหาทองมานานและก็มาอยู่กับหมู่กลุ่ม เป็นหมอที่ไม่ได้เอาลาภแลกแลก ช่วยเหลือดูแลพวกเรา ดูแลสุขภาพพวกเราให้ฟรีๆ โดยไม่ได้มีรายได้ตอบแทนจนวาระสุดท้ายของชีวิต **และมีพลังในการสังเคราะห์** ไม่ว่าจะเป็นอย่างพ่อท่านทั้งนักบวชจะบวชใหม่บวชนานหรือแม่แต่ฆราวาสคนวัด หมอพจน์ก็มีพลังในการสังเคราะห์ ในการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเต็มที่และเต็มใจ พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ว่าผู้ที่มีพลัง ๔ เช่นนี้ย่อมจะพ้นจากภัย ๕ คือภัยที่เกิดจากการถูกตำหนิติเตียน ไปที่ไหนเขาก็ชี้หน้าตำว่าตลอด ภัยที่ไม่ก่อเขินเข้าหาบริษัท ๒. เวลาตัวเองจะเข้าหาบริษัทก็ต้องหาทางสูบบุหรี่กินเหล้ายอมใจ ไม่งั้นจะขายสั้นใจสั้น ก็จะไม่ยอม จะไม่มีภัยที่เกิดจากการหาเลี้ยงชีวิต หรือภัยที่เกิดจากการทำมาหากิน จะไม่มีใครคิดปองร้ายคิดทำร้าย ก็จะพ้นมรณภัย ภัยที่เกิดจากการตายอันไม่สมควร และจะพ้นจากทุกคดีภัย ภัยที่ตายแล้วก็จะไปสู่สุคติ สู่ที่ต่ำ พระพุทธเจ้าท่านบอกว่าผู้ที่มีพลัง ๔ ย่อมจะพ้นจากภัย ๕ ประการ คือตายแล้วก็มีสุคติ มีสิ่งที่ดีงามเป็นที่ไป มีตัวอย่างของพระอรหันต์เพียงแค่มหาชนท่านเป็นนายพรานล่าสัตว์เพียงแค่นี้ได้มีโอกาสใส่บาตรพระอรหันต์เพียงครั้งเดียวแล้วนายพรานคนนี้ได้ตั้งใจที่จะได้รู้ทั่วถึงธรรมของพระอรหันต์องค์นั้น วิบากนั้นก็ทำให้ท่านมาบำเพ็ญบารมี มาเป็นพระอรหันต์ในสมัยพระสมณโคดมได้ แต่ญาติธรรมของเราได้ทำบุญมากกว่าใส่บาตรท่านนั้นได้พยายามที่จะสะสมพลัง ทั้ง**ปัญญาพลัง ทั้งวิริยพลัง ทั้งอนวัชพลังและสังคหพลัง** ได้ทำบุญโดยการเพิ่มปฏิบัติพลังทั้ง ๔ ย่อมจะมีวิบากที่ดียิ่งกว่านายพรานคนนั้นแน่นอน. □

คำอธิษฐาน ๑๐ ประการ

ผมได้พบข้อเขียนน่าสนใจมาก Polcady35.org ซึ่งเท่าที่ทราบเป็นเว็บไซต์ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ รุ่นที่ ๓๕ บทความนี้เขียนโดยผู้ใช้นามว่า h35 จึงขอนำมาถ่ายทอดต่อดังนี้

“...ข้าพเจ้ามีคำอธิษฐาน ๑๐ ประการดังต่อไปนี้ ”

๑.ขออย่าให้ข้าพเจ้าเป็นคนคิดจะได้อะไรอย่างลอยๆ นั่งนอนคอยแต่โชคความ โดยไม่ลงมือทำความดีหรือไม่เพียรพยายามสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ตน ถ้าข้าพเจ้าจะได้ดีอะไรก็ขอให้ได้เพราะได้ทำความดีอย่างสมเหตุสมผลเถิด

๒.ขออย่าให้ข้าพเจ้าเป็นคนลืมนคนดูหมิ่นเหยียดหยามใครๆ ซึ่งอาจด้อยกว่าในทางตำแหน่ง ฐานะการเงิน หรือในทางวิชาความรู้ ขอให้ข้าพเจ้ามีความเห็นอกเห็นใจคนอื่น ให้เกียรติแก่เขาตามความเหมาะสมในการติดต่อเกี่ยวข้องกันเถิด อย่าแสดงอาการข่มขู่เยาะเย้ยใครๆ ด้วยประการใดๆ เลย ก็ขอให้มีความอ่อนโยนนุ่มนวล สุภาพเรียบร้อยเถิด

๓.ถ้าใครพลาดพลั้งลงในการครองชีวิตหรือต้องประสบความทุกข์ ความเดือดร้อนเพราะเหตุใดๆ ก็ตาม ขออย่าให้ข้าพเจ้าเหยียดหยามซ้ำเติมคนเหล่านั้น แต่จงมีความกรุณาหาทางช่วยเหลือเขาลุกขึ้น ช่วยผ่อนคลายความทุกข์ร้อนแก่เขาเท่าที่จะสามารถทำได้

๔.ใครก็ตามที่มีความรู้ความสามารถขึ้นมาเท่าเทียมหรือเกือบเท่าเทียมข้าพเจ้าก็ตีความสามารถหรือมีผลงานอันปรากฏดีเด่นสูงส่งอย่างน่ายินชมยกย่องยิ่งกว่าข้าพเจ้า ขอให้ข้าพเจ้ารู้สึกริษยา หรือกังวลใจในความเจริญของผู้นั้นเลยแม้แต่น้อย ขอให้ข้าพเจ้าพลอยยินดีในความดี ความรู้สึกความสามารถของบุคคลเหล่านั้นด้วยใจจริง ช่วยส่งเสริมสนับสนุน และให้กำลังใจแก่คนเหล่านั้น อันเข้าลักษณะการมีมูทิดจิตใจในพระพุทธศาสนา ซึ่งตรงข้ามกับความริษยา ขอให้ข้าพเจ้าเป็นอย่างบางคน ที่เกรงนักหนาว่าคนอื่นจะดีเท่าเทียม หรือดียิ่งกว่าตน คอยหาทางพุดจาติเตียน ใส่ไคล้ให้คนทั้งหลายเห็นว่าผู้นั้นยังบกพร่องอย่างนั้นอย่างนี้ ขอให้ข้าพเจ้ามีน้ำใจสะอาด พุดส่งเสริมยกย่องผู้อื่นที่ควรยกย่องเถิด

๕.ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีน้ำใจเข้มแข็งอดทนอย่าเป็นคนขี้บ่นในเมื่อมีความลำบากอะไรเกิดขึ้น ขอให้กำลังใจต่อสู้กับความลำบากนั้นๆ โดยไม่ต้องอ่อนโอนให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์มา

ช่วย ขออย่าเป็นคนอ่อนแอเหลือวาทที่พึ่ง เพราะไม่รู้จักทำตนให้เป็นที่พึ่งของตนเลย ขอให้ข้าพเจ้าเป็นคนชอบได้อภิสิทธิ์ คือ สิทธิเหนือคนอื่น เช่น ไปตรวจที่โรงพยาบาล ก็ขอให้พอใจนั่งคอยตามลำดับ อย่ารบกวนจะเข้าตรวจก่อนทั้งที่ตนไปถึงทีหลัง ในการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกใดๆ ขอให้ข้าพเจ้าคิดหาวิธีคิด หรือวิธีทุจริตใดๆ รวมทั้งอย่าได้วิ่งเต้นเข้าหาคนนั้นคนนี้เพื่อที่เขาจะช่วยให้ได้ผลดีกว่าคนอื่น ทั้งๆ ที่ข้าพเจ้าอาจมีคะแนนสู้คนอื่นไม่ได้เถิด

๖.ข้าพเจ้าทำงานที่ใด ขอให้ข้าพเจ้าเอาเปรียบหรือคิดเอาแต่ได้ในส่วนส่วนตัว เช่น เผลอเผลอไม่ทำงาน รีบเลิกงานก่อนกำหนดเวลา ของมีความขยันหมั่นเพียรพอใจในการทำงานให้ได้ผลดีด้วยความตั้งใจและเต็มใจ เพื่อประโยชน์ของตนเอง ฉะนั้นเถิด อันเนื่องมาจากความไม่คิดเอาเปรียบในข้อนี้ ถ้าข้าพเจ้าบังเอิญกำเกินชั่วของของที่ทำงานไปในทางส่วนตัวได้บ้าง กระดาษ ซอง หรือ เครื่องใช้ใดๆ ขอให้ข้าพเจ้าระลึกลึกเสมอว่า เป็นหนี้อยู่ และพยายามใช้หนี้คืนด้วยการซื้อใช้ หรือทำงานให้มากกว่าที่กำหนด เพื่อเป็นการชดเชยความกำเกินนั้น ข้อนี้รวมทั้ง ขอให้ข้าพเจ้าอย่าเอาเปรียบชาติบ้านเมือง เช่น ในเรื่องการเสียภาษีอากร ถ้ารู้ว่าจะเสียน้อยกว่าที่ควร หรือตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ขอให้ข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่จะชดใช้ให้แก่ชาติบ้านเมืองอยู่เสมอ เมื่อมีโอกาสตอบแทนเมื่อไรขอให้ตอบแทนโดยทันที เช่น ในรูปแห่งการบริจาคบำรุงโรงพยาบาล บำรุงการศึกษา หรือบริจาคเพื่อสาธารณประโยชน์อื่นๆ แบบบริจาคให้มากกว่าที่รู้สึกว่ายังเป็นหนี้ชาติบ้านเมืองอยู่เสมอ และในข้อนี้ขอให้ข้าพเจ้าปฏิบัติแม้แต่เอกชนใดๆ ขอให้ข้าพเจ้าคิดเอา

เปรียบหรือโกงใครเลยแม้แต่น้อย แม้แต่จะซื้อของถ้าเขาทอนเงินเกินมา ก็ขอให้ข้าพเจ้ายินดีคืนให้เขากลับไปเถิด อย่ายินดีว่ามีลาภเพราะเขาทอนเงินเกินมาให้เลย

๗.ขออย่าให้ข้าพเจ้ามีหนี้สูง อยากรมีหนี้มีตา อยากรมีอำนาจ อยากรเป็นใหญ่เป็นโต ขอให้ข้าพเจ้าใฝ่สงบ มีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ ไม่ต้องเดือดร้อนในเรื่องการแข่งดีกับใครๆ ทั้งนี้เพราะข้าพเจ้าพอจะได้ว่า ความมักใหญ่ใฝ่สูง ความอยากมีหน้ามีตา ความอยากมีอำนาจ และอยากเป็นใหญ่เป็นโตนั้นมันเผาให้เราร้อน ยิ่งต้องแข่งดีกับใครๆ ด้วยก็ยิ่งทำให้เกิดความคิดริษยา คิดให้ร้ายคู่แข่งกัน ถ้าอยู่อย่างใฝ่สงบมีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ ก็จะเย็นอกเย็นใจ ไม่ต้องนอนก่ายหน้าผากถอนใจ เพราะเกรงคู่แข่งจะชนะ ไม่ต้องทอดถอนใจเพราะไม่สมหวัง ขอให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจซาบซึ้งในพระพุทธรูป ภาสิตว่า “ผู้ชนะย่อมก่อเวร ผู้แพ้ย่อมอยู่เป็นทุกข์ ละความชนะความแพ้เสียได้ย่อมอยู่เป็นสุข” ดังนี้เถิด แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าเมื่อใฝ่สงบแล้ว ข้าพเจ้าจะต้องอยู่อย่างเกียจคร้านไม่สร้างความเจริญทั้งทางโลกและทางธรรม ข้าพเจ้าทราบดีว่าพระพุทธศาสนามีได้สอนให้คนเกียจคร้านงอมืองอเท้า แต่สอนให้มีความบากบั่น ก้าวหน้าในทางที่ดีไม่ว่าทางโลกหรือทางธรรมและความบากบั่น ก้าวหน้าดังกล่าวนี้ ไม่จำเป็นต้องผูกพันอยู่กับความทะยานอยากหรือความมักใหญ่ใฝ่สูงใดๆ คงทำงานไปตามหน้าที่ให้ดีที่สุด ผลดีก็จะตามมาเอง

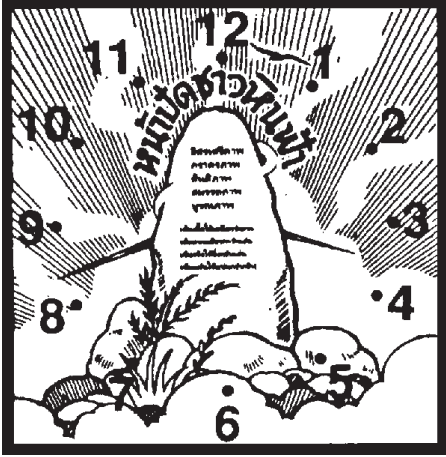
๘.ขอให้ข้าพเจ้าหมั่นปลูกฝังความรู้สึกมีเมตตาปรารถนาดีต่อผู้อื่น และมีกรุณาจิต จะช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ ซึ่งพระพุทธเจ้าแนะนำ ให้ปฏิบัติจิตใจด้วยเมตตากรุณาดังกล่าวนี้อยู่เสมอ จนกระทั่งไม่รู้สึกรู้ว่ามีใครเป็นศัตรูที่จะ

ต้องคิดกำจัดตัดรอนเข้าให้ถึงความพินาศใครไม่ดี ใครทำชั่วทำผิดขอให้เขาคิดได้กลับตัวได้เสียเถิด อย่าทำผิดทำชั่วอีกเลย ถ้ายังขึ้นทำต่อไปก็เป็นเรื่องที่จะช่วยไม่ได้ เราจะต้องรับผลแห่งกรรมชั่วของเราเอง เราไม่ต้องคิดแข่งชกให้เขาพินาศ เขาก็จะต้องถึงความพินาศของเขาอยู่แล้ว จะต้องแข่งให้ใจเราเดือดร้อนทำไม ขอให้ความเมตตาจิตจะเป็นสุข และกรุณาจิตจะช่วยทำให้พ้นทุกข์ซึ่งข้าพเจ้าปลูกฝังขึ้นในจิตใจนั้น จงอย่าเป็นไปในวงแคบและวงจำกัด ของเป็นไปทั้งในมวลมนุษยและสัตว์ทุกประเภทรวมทั้งสัตว์ดิรัจฉานด้วย เพราะไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์เหล่านั้น ต่างก็รักสุขเกลียดทุกข์ รู้จักรักตนเองปรารถนาดีต่อตนเองด้วยกันทั้งสิ้น

๙.ขอให้ข้าพเจ้าอย่าเป็นโกรธคนง่าย ต่างที่จะโกรธบ้าง ก็ขอให้มีความรู้ตัวโดยเร็วว่ากำลังโกรธ จะได้สอนใจตนเองให้บรรเทาความโกรธลง หรือถ้าห้ามใจให้โกรธไม่ได้ก็ขออย่าให้ถึงกับคิดประทุษร้ายผู้อื่น หรือคิดอยากให้เขาถึงกับพินาศ ซึ่งนับเป็นมโนทุจริตเลย ของสามารถควบคุมจิตใจให้เป็นปกติได้โดยรวดเร็วเมื่อมีความไม่พอใจหรือความโกรธเกิดขึ้นเถิด และเนื่องจากความปรารถนาข้อนี้ ขอให้ข้าพเจ้าอย่าเป็นคนผูกโกรธ ให้รู้จักให้อภัย ทำใจให้ปลอดโปร่งจากการผูกอาฆาตจองเวร ขอให้มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยรู้จักเปรียบเทียบกับตัวข้าพเจ้าเองว่าข้าพเจ้าเองก็อาจทำผิด พุดผิด คิดผิด หรืออาจล่วงเกินผู้อื่นได้ทั้งโดยมีเจตนาและไม่เจตนา ก็ข้าพเจ้าเองยังทำผิดได้ เมื่อผู้อื่นทำอะไรผิดพลาดล่วงเกินไปบ้าง ก็จงให้อภัยแก่เขาเสียเถิด อย่าผูกใจเจ็บหรือเก็บความรู้สึกไม่พอใจนั้นมาขังอยู่ในจิตใจให้เป็นพิษเป็นภัยแต่ตัวเองเลย

๑๐.ขอให้ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจ และสอนใจตัวเองได้เกี่ยวกับ คำสอนของพระพุทธศาสนาทั้งทางโลกและทางธรรม กล่าวคือ พระพุทธศาสนาสอนให้รู้จักสร้าง ความเจริญแก่คนในทางโลก และสอนให้ประพฤติปฏิบัติยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น ให้มีปัญญาเข้าใจปัญหาแห่งชีวิต เพื่อจะได้ไม่ติดไม่ยึด มีจิตใจเบาสบายอันเป็นความเจริญในทางธรรม ซึ่งรวมความแล้วสอนให้เข้ากับโลกได้ดี ไม่เป็นภัยอันตรายแก่ใครๆ แต่กลับเป็นประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ แต่ก็ได้สอนไปในทางธรรมให้เข้ากับธรรมได้ดี คือให้รู้จักโลก รู้เท่าทันโลกและขัดเกลานิสัยใจคอให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพื่อบรรลุความดับทุกข์ ความพ้นทุกข์ ขอให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจทั้งทางโลกทางธรรม

และปฏิบัติตนให้ถูกต้องได้ทั้งสองทางรวมทั้งสามารถหาความสงบใจได้เองและสามารถแนะนำชักชวนเพื่อนร่วมชาติร่วมโลกให้ได้ประสบความสุขสงบได้ตามสมควรเถิด...” (นสพ.มติชน ๒๐ ก.ค. ๒๕๔๕)

เจริญธรรม สำนักคิด พบกับ นสพ. ข่าวโศก ฉบับที่ ๒๘๕ (๓๐๗) ปักข์หลัง สิงหาคม ๒๕๔๙

ก่อนอื่นขอแก้ไขข้อผิดพลาดใน “หน้าปัดข้าวเหนียว” ฉบับที่แล้ว ที่ว่า ท่านดินไทย เคยทำงานที่กรมดินนั้นไม่ถูกต้อง แต่ที่แท้ท่านเคยทำงานที่ กรมป่าไม้ นะสะ - ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

เพื่อแม่.....ในวันแม่ปีนี้ แม้ว่าตัวเองจะกินอาหารเพียงวันละมื้อ แต่ **ธิดา ศิริพรชัยกุล** ศิษย์เก่าพุทธธรรม ที่ลาออกจากงานข้างนอกมาทำงานที่ บจ.แด่ชีวิต ก็ยังชวนน้องชายสุดเลิฟชื่อ **กตัญญูชวนแม่** ไปกินข้าวนอกบ้าน แม่ก็ตกลง แต่แม่มีเงื่อนไข **ไม่กินข้าวร้านข้างนอก** ขอให้มาเลี้ยงอาหารมังสวิรัตที่วัดแถวสันตือโศก เพราะถ้าไปกินข้างนอกก็เกรงเงินลูกจะไหลเข้ากระเป๋าคนต่างชาติ งานนี้ก็ตั้งใจพาแม่ไปกินช่วงเย็น ตัวเองที่กินมือเดียวก็ยอมอดรอ เลื่อนเวลาจากกินในช่วงเช้ามาเป็นช่วงเย็น แต่เพราะร้านมังสวิรัตที่แม่เลือกไปให้ลูกจัดงานเลี้ยงแบบเล็ก ๆ เปิดป้าย ๓ สองศรีพี่น้องที่อดอาหารมาตั้งแต่ช่วงเช้า เลยขอไปกินร้านอื่น ๆ ใกล้เคียง ๆ ลาง ๆ ก่อน แล้วกลับมากินต่อกับแม่เมื่อร้านที่แม่เลือกเปิดแล้ว จิ้งหรีดเห็นแล้วก็ประทับใจ แม่ธิดาจะกินอาหารมือเดียวก็เลื่อนเวลาได้เพื่อแม่ เรื่องนี้พี่แสงขวัญคงรู้ดีเพราะเคยชวนธิดาไปกินสุกิมังสวิรัตที่ร้านข้างนอก ธิดาก็เลื่อนไปกินตอนเย็นแทนเหมือนกัน ธิดาได้เล่าให้จิ้งหรีดฟังว่า **กว่าจะเข้าใจแม่ชีวิตก็ล่วงเลยมา ๓๐ ปี เคยเลี้ยงแม่เคยโกรธแม่ ตอนนั้นก็เข้าใจและสบายใจขึ้น** จิ้งหรีดก็ขออนุโมทนาและหวังว่าคงเข้าใจคนอื่น ๆ ที่ร่วมงาน รวมทั้งเด็ก ๆ ด้วยนะสะ... จิต ๆ ๆ *

บรรยากาศโรงพลาภิบาล.....เมื่อ ๘ ส.ค. มีการประชุมพลาภิบาล และก็เป็นครั้งแรกที่จิ้งหรีดเข้าไปสังเกตการณ์ เห็นสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมมี **ทญ. ฟักฟ้าหนึ่ง, หมอแก้ว, คุณใบพุทธ, คุณต้อย(ปลุกขวัญ), คุณแรงรุ่ง, ลุงตุ้ย, คุณทรายดิน, คุณป่าฝัน, คุณจู, คุณใจดิน** โดยมีสมณะ **แก้วแก้ว สรณโณ** และสิกขมาตุมาบรจอบ ร่วมประชุมด้วย เรื่องที่พูดคุยในที่ประชุมส่วนใหญ่เป็นกรณีคนไข้ ทำให้จิ้งหรีดได้รู้ว่าใครเจ็บป่วยเป็นอะไร เช่น **อาอ้อย** เป็นมะเร็งเต้านม **โยมแม่** ท่านนาไทยถูกต่อต่อประมาณ ๓๐ จุด **ป่าละม้าย** ก็ไม่สบาย บรรยากาศประชุมก็อบอุ่น หลังประชุมก็มีการพูดคุยกันต่อก็มีผู้เสนอว่า ถ้า

ทดลองการใช้อาคาร ใช้อุปกรณ์ และลองรับผู้ป่วยมาเข้าคอร์สสุขภาพแบบ ๗ อ. โดยมีเจ้าหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง โดยวางแผนการรักษา ร่วมกับผู้ป่วย ปรากฏว่าทุกคนเห็นด้วย พอทุกคนที่คุยกันเห็นด้วยกันวันนี้จึงเป็นวันแรก มีผู้ป่วยมาสมัครเข้าคอร์สถึง ๔ คน เป็นชาย ๑ หญิง ๓ ตอนท้ายก็มีผู้ป่วยชายมาสมทบอีก ๑ เลยเพิ่มเป็น ๕ คน วิธีรักษาก็ให้ผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางที่สามารถเลือกวิธีบำบัดตามที่คุณป่วยศรัทธา โดยคณะผู้ดูแลก็ช่วยพิจารณาว่าเหมาะหรือไม่ คุณใจดิน บอกกับจิ้งหรีดว่า **“ที่ป่าฝันเก่งมากเลยนะ เน้นฝึกพื้นฐาน-สมุนไพรมีหลักฐานยืนยันทันที คนไข้ที่รับประทานแล้วบอกว่าสบายขึ้น นี่แค่เพียงวันเดียวก็เริ่มเห็นผลนิดหน่อย โรงพลาภิบาลก็ดูเป็นรูปเป็นร่างมีชีวิตชีวาขึ้น เกิดขบวนการกลุ่มทั้งคนไข้และเจ้าหน้าที่ คุณใบพุทธ ก็เสียสละเข้าไปอยู่แบบประจำเลยช่วง ๐๕.๐๐-๐๖.๐๐ น. โดยหิ้วน้ำดื่มไปเอง** เนื่องจากที่โรงพลาภิบาลกำลังให้ช่างต่อท่อ น้ำดื่มอยู่ มีการพูดคุยสังสรรค์ไม่แพ้วันจันทร์ที่วัดเป็นตลาดนัดสุขภาพซึ่งจัดเต็มวัน แต่คอร์ส ๗ อ. นี้จัดแค่ครึ่งวันคือตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐-๑๗.๐๐ น. เพื่อจะได้มีเวลาไปร่วมกิจวัตรเย็นของส่วนกลาง เพราะเจ้าหน้าที่ทุกคนที่มาช่วยกันทำงานนี้คิดเหมือนกันว่าพวกเขาจะไม่ขาดกิจวัตรสำหรับบริการที่ให้แก่ที่จิ้งหรีดสังเกตดู ก็มีการให้คำปรึกษาเรื่องสุขภาพ ฝังเข็มอบสมุนไพรวาริบำบัด และกินอาหารเป็นยา โดยมีเสียงธรรมติดตามสาย พอเปิดคอร์สบริการได้ไม่นานก็มีคนไข้อีก ๒ ราย มาขอรับบริการ มีสมณะมาด้วย ก็ได้ธรรมะจากท่านอีก ผู้ป่วยก็ได้เปิดใจกับสมณะด้วย ก็เลยเป็นโรงพลาภิบาลที่สมบูรณ์ขึ้นรักษาทั้งกายทั้งใจ”

จิ้งหรีดก็หวังว่า เจ้าหน้าที่ทุกคนคงมีกำลังใจ ทำอย่างต่อเนื่อง แม้จะเป็นจุดเล็กๆ แต่สำคัญยิ่งนะสะ...จิต ๆ ๆ *

ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา(๓)...จิ้งหรีดขอแนะนำศิษย์เก่าสัมมาสิกขาศรัทธาโศกในฉบับนี้นะสะ เธอชื่อ **ก๊อฟ** นามสกุล **แจ้ว** เลือดกรุ๊ป **ab** อายุ ๒๑ ปี เป็นชาวเข้าอยู่บ้านเลขที่ ๑ หมู่ ๕ ต.บึงดอน อ.แจ้ห่ม จ.ลำปาง เธอเกิดวันที่ ๖ ก.ค. ๒๕๒๘ ปัจจุบันทำงานรับจ้างทั่วไปอยู่ในตัวเมือง จ.ลำปาง ตอนแรกที่จิ้งหรีดติดต่อไปหาที่ก็ดูเขงๆ จิ้งหรีดก็เลยบอกเธอว่า ที่จิ้งหรีดมาสัมภาษณ์เธอก็เพื่อเป็นสื่อกลางให้พี่ ๆ น้อง ๆ หรือลุงป้าน้าอาของเราในข่าวโศกได้รู้ข่าวคราวว่า ลูกหลานเราออกจากวัดแล้วไปทำงาน หรือใช้ชีวิตข้างนอกมีสุขทุกข์ประการใด ก็พบบอกกับจิ้งหรีดว่า **“พอมายู่ข้างนอกรักษาดีไว้ไม่ได้เลย”** แล้วถามจิ้งหรีดว่า **“จิ้งหรีดยังมีแฟนเลยหรือ?”** จิ้งหรีดก็ตอบว่า **กิลสมิ๊ ต่ออยู่ที่ว่าเราคิดเป็นหรือเปล่า”** แล้วจิ้งหรีดก็บอกก๊อฟว่า **“ตัวเองยังมีความรู้สึกอยู่ว่า อยู่แบบจิ้งหรีดไม่มีแฟนก็มีความสุขดี ยังพอใช้ชีวิตอยู่น้อยๆ”**

ก่อนจิ้งหรีดจะกล่าวลา ก๊อฟก็กล่าว

“ขอบคุณค่ะ” ... จิต ๆ ๆ *

ชีวิตสมณะ...จิ้งหรีดได้มีโอกาสบินผ่านมาร่วมงานส.ปธ.คืนสู่เหย้าเข้าคืนวัน ครั้งที่ ๓ ที่สวนบุญผักพืช รู้สึกประทับใจพ่อท่านที่มาร่วมงานในเย็นของวันเสาร์ ๑ ก.ค. ๒๕๔๙ พ่อท่านก็ได้มาร่วมรายการ “คุยคุยธรรม” กับนส. ปธ. เจ้าพ่อท่านก็นำตัวตรวจ มานั่งคอยลูกๆ ก่อน หลังทำวัตรเช้าพ่อท่านก็เดินทางเข้าสันติฯ เพื่อแสดงธรรมก่อนฉัน พ่อท่านอายุ ๗๒ ปี แต่ก็มีอิทธิบาทในการแสดงธรรมมากเลย...จิต ๆ ๆ *

ศรัทธาโศก...กสิกรรมไร้สารพิษที่ศรัทธาโศก **“ต้นกล้วยพฤษ”** อีกต้นของสังคมนุญนิยม

หมู่บ้านศรัทธาโศก มีสวนอยู่หลายสวน ทั้งในหมู่บ้าน และนอกหมู่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นส่วนผลไม้ชำตาโคง ซึ่งมีผลไม้มาชนิดได้เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเรียนรู้ของผู้เข้าอบรม ในช่วงที่มีผลไม้สุกไม่ว่าจะเป็นเงาะกระท้อน ฯลฯ ผู้เข้าอบรมจะได้ไปชมและชิมผลไม้สดๆ จากต้น เป็นที่ประทับใจไปตามๆ กัน นอกจากสวนผลไม้ ศรัทธาโศกมีสวนหน่อไม้ชื่อ **สวนพะลานหิน** ซึ่งอยู่ที่หมู่บ้านหนองอุดม ต.โนนอาจ อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ มีหน่อไม้ไผ่ตงจำนวน ๕,๐๐๐ กอ มีการปลูกใหม่เพิ่มเติมอีก ๔,๐๐๐ กอ ปีนี้มีผลผลิตที่ได้กินในชุมชนและแจกบ้านที่เมืองน้อง ไม่ว่าจะปันสันตือโศกหรือราชธานีโศก โดยเฉพาะที่ราชธานีโศกในฐานะที่อยู่ใกล้ได้ใช้บริการอย่างเต็มที่ ปีนี้ได้ผลผลิตเพิ่มจากทุกปีเท่าตัวจากผลผลิตที่ผ่านมาจะได้หน่อไม้จำนวน ๑๐ ตัน ปีนี้ได้ ๒๐ ตัน ได้อินคนบ้านศรัทธาฯ เอ่ยปากว่า **ปลูกไผ่เยอะๆ เป็นทั้งแหล่งอาหารและแหล่งพลังงาน ที่สำคัญคือเอาไว้แจกที่แจกน้อง**

ฤดูกาลทำนาปีนี้ศรัทธาโศกมีเทคนิคการทำนาที่ได้พัฒนาคนและพัฒนาผลผลิตเนื้อที่นา ๘๕ ไร่ แบ่งให้แต่ละกลุ่มฐานงานทุกฐานในหมู่บ้าน ได้ดูแลที่นาของตน ปรากฏว่า กระบวนการทำนาพัฒนาขึ้น ทั้งเสร็จไวกว่าทุกปี และมีความละเอียดลออ สูตรนี้ใช้แรงคนน้อยแต่ได้งานมากกว่าเก่าผลที่ได้คือ **แม่ฐานและลูกฐานได้เรียนรู้งานร่วมกัน** จิ้งหรีดเห็นว่า นอกจากจะเป็นการทำนาที่เป็นยาสมานวิญญูณแล้ว ยังบูรณาการการศึกษาได้อย่างดีเยี่ยม สมกับคำว่า **คำตอปปอยู่ที่ทุ่งนา** มีการเรียนการสอนเรื่องทำนา ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ โดย **สมณะวินยธโร** ให้ความรู้ภาคทฤษฎี ใช้เทคโนโลยีขั้นจอสอนที่เดียว ทั้งเรื่องการให้ปุ๋ย การให้จุลินทรีย์ เพื่อให้เด็กได้เข้าใจการใช้จุลินทรีย์ ส่วนภาคปฏิบัติครูและนักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้ร่วมกัน ปีนี้ทั้งเด็กโตและเด็กเล็กชอบไปนากันถ้วนหน้า

กิจกรรมหนึ่งซึ่งน่าสนใจคือ **กีฬาอารยะ** ในช่วงทำนาก็มีการประกวดการดำนา แบ่งเป็นระดับ ม.ต้น, ม.ปลาย ทั้งทีมหญิงทีมชาย มีการแข่งขันหลายรอบ และรับรางวัลใหญ่ในวันแม่ ๑๒ ส.ค. ผลการประกวดปรากฏว่า **นักเรียนจากตัวเมืองที่ไม่เคยดำนา ฝึกฝนทำนาที่หลัง ทำได้ดีกว่าลูกชาวนาตัวจริง**

เรื่องนี้ประมาทกันไม่ได้จริงๆ นะสะ จิ้งหรีดได้ข่าวว่า ชุมชนชาวโศกที่มีการทำนาในปีนี้ได้จาก ๑๒ ชุมชน ทำนา ๓๑๗ ไร่ (ข้อมูลนี้ได้จากประชุมพรรคเพื่อฟ้าดินที่ทักษิณโศก) ถ้าใครมีเทคนิคที่น่าสนใจอย่าลืมส่งข่าวมาให้ได้รู้กันด้วยนะสะ... จิต ๆ ๆ *

ควนหลงเข้าคอร์สสมหัตถกรรม...น.ส.เพียรเพ็ญดาว ชัยสีทา (อ๋อ) ม.๖ “เข้าคอร์สมาตั้งแต่วันแรกพวกหนูก็รู้สึกยินดี เพราะจะได้เข้ากับเพื่อนค่ะ ก็ดีใจเพราะว่า ปกติพวกหนูไม่ค่อยได้อยู่ด้วยกัน พบกันแค่ช่วงก่อนนอน พอมายาเข้าคอร์สก็รู้สึกดีใจ จะได้เจอหน้าทุกวัน แต่พอมายาเข้ามาแล้วมันก็...ก็เพิ่งรู้ว่ามันมีครูด้วยก็ไม่คิดนะสะว่า ภาพมันจะออกมาดีขนาดนี้

เมื่อก่อนกำแพงระหว่างครูกับนักเรียนรู้สึกว่าจะสูงนะสะ มันรู้สึกว่าทลายยากนะสะ สำหรับตัวหนูเอง แต่พอเข้าคอร์สมาเรื่อยๆ พวกหนูได้ระบายให้ท่านฟัง ก็รู้สึกว่า กำแพงนั้นมันเริ่มจะทลายลงมันรู้สึกว่าตัดตาที่มองครูว่าไม่ต้ออย่างโน้นอย่างนี้มันก็เริ่มน้อยลง มันทำให้หนูรู้สึกว่า ครูหรือแม่ก็รักอยากให้เราดี บางอย่างที่เราไปเราก็อาจจะไม่ชอบบ้าง เพื่อนๆ ก็ได้พบได้เห็นกันมากขึ้นครูกับนักเรียนกำแพงก็พังทลายลง ก็อบอุ่นมากขึ้น

ส่วนท่านก็...ก็ไม่เคยมีบรรยากาศแบบนี้ค่ะ ๖ ปี ก็ไม่เคยมี สำหรับตัวหนูเองนะสะ ไม่เคยมีภาพอย่างนี้ที่หนูจะมาเล่าทุกอย่างที่หนูรู้สึกให้ท่านฟัง มันเป็นความประทับใจที่อย่างน้อยท่านก็นิ่ง และก็รับฟังเราทุกอย่าง หนูพูดไปก็ไม่คิดว่า สิ่งนั้นมันจะพูดผิดไปหรือเปล่า ท่านบอกว่า พูดได้ทุกอย่างไม่ก็พูดได้เต็มที่นะสะ มันเป็นความสนิทใจที่หนูเชื่อนะสะ หลวงพ่อเคยถามหนูว่า จบแล้วจะอยู่วัดมั๊ย หนูเคยบอกหลวงพ่อกว่า มันไม่อบอุ่น มันทำให้หนูคิดได้ว่า ที่หลวงพ่อบอกว่า ความอบอุ่นมันอยู่ที่ตัวเราสร้างเอง มันทำให้หนูได้คิดว่า น่าจะสร้างความอบอุ่นให้มากขึ้น ให้หลายกำแพงที่เคยมีกันนะสะ สำหรับแม่ไก่อของหนูก็เลี้ยงลูกแบบปล่อยเต็มที่นะสะ ก็เจอกันแค่สองครั้งเอง วันแรก แล้วก็วันนี้ ก็รู้ว่า แม่ไก่อไม่สบาย ก็ไม่ได้เจอกันค่ะ ก็คุยกันสนุกเฮฮาดี ก็ยังประทับใจอาอยู่สะ” ก็อยากให้บรรยากาศอย่างนี้มีอยู่กับโรงเรียนของเราตลอดเวลา ก็คือเข้าใจกัน ให้เวลากัน “๔ ให้” นั้นแหละ ก็น่าจะมีอย่างนี้ตลอดไปนะสะ... จิต ๆ ๆ *

มรณัสสติ

น.พ.พจน์ บุญศรี อายุ ๗๘ ปี เสียชีวิตด้วยภาวะหัวใจล้มเหลว เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๘ ส.ค. ๒๕๔๘ ฉาปนกิจศพเมื่อวันอังคารที่ ๒๒ ส.ค. ๒๕๔๘ ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานีโศก

คุณแม่ **มุขเอียง ทรัพย์พัฒนโกศิน** อายุ ๗๕ ปี มารดาของน.พ.วิวัฒน์ ทรัพย์พัฒนโกศิน เสียชีวิตด้วยภาวะตับวาย ฉาปนกิจศพเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ส.ค.๒๕๔๘ ที่วัดบางเตย กทม.

๕ คติธรรม-คำสอน

หยุดชง หยุดชง เพิ่มพลังสามัคคี

คนไทยได้อะไร จากภูฏานพีเวอร์?

ท่ามกลางกระแสความชื่นชมในพระสิริโฉมและพระจริยวัตรอันเรียบง่ายของมกุฎราชกุมาร จิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก แห่งราชอาณาจักรภูฏาน นำพาให้ภูฏานกลายเป็น "ทอล์ก ออฟ เดอะ ทาวน์" ของประชาชนชาวไทยอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน

แต่เชื่อว่าจะอ้างอิงถึงเพียงความสวยงามแห่งที่ราบสูง ประหนึ่งว่าเกือบถึงสวรรค์แต่เพียงอย่างเดียว

หัวใจการดำรงอยู่ของราชอาณาจักรภูฏานและชีวิตของประชาชนในประเทศนี้ก็ถูกหิบบมากว่าครึ่งถึงเช่นกัน

ปรัชญาการพัฒนาที่ฮือฮาไปทั่วโลก คือ แนวคิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตปวงชนมากกว่ามุ่งหาเงินตรา โดยอาศัยเกณฑ์ "ความสุขมวลรวมประชาชาติ" แทนเกณฑ์สากลอย่าง "ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ" (Gross Domestic Product) เน้นที่การทำให้ประชาชนมีความสุขและพึงพอใจมากกว่าเน้นที่การเพิ่มผลผลิต

สำคัญคือ หลักการไม่เพียงอยู่แต่ในเศษกระดาษหรือคำโฆษณาของนักการเมือง ทว่าได้เข้าไปมีบทบาทในนโยบายและแผนงานของรัฐบาลทุกด้าน

"เจ้าชายจิกมีพีเวอร์" จึงควรเป็นกระแสที่นำคนไทยทุก

กลุ่มให้มีความไม่ฝืนถึงหลักการพัฒนาดังเช่นที่ว่าในประเทศของเราแบบจริงจังบ้าง

นอกเหนือจากเป็นเมืองแห่งเจ้าชายในฝันของหลายคนแล้ว ภูฏานแห่งที่อกเขาหิมาลัยก็น่าจะเป็นเมืองในฝันของผู้ที่รักสุขภาพอีกด้วย

เพราะภูฏานเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลกในฐานะประเทศแรกและประเทศเดียวในโลกที่สูบบุหรี่ไม่ได้ และห้ามขายบุหรี่อย่างเด็ดขาด!!

รัฐบาลภูฏานเล็งเห็นว่า บุหรี่มีสารก่อมะเร็งมากถึง ๖๐ ชนิด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพและชีวิตของประชากรในประเทศ จึงได้กำหนดให้บุหรี่เป็นยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย โดยบทลงโทษในความผิดขายบุหรี่มีโทษปรับ ๒๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ (ราว ๙,๐๐๐ บาทต่อครั้ง) ซึ่งนับว่าสูงมากสำหรับประเทศที่มี

ประชากรมีรายได้โดยเฉลี่ยคนละ ๑๖ ดอลลาร์ต่อเดือน นับเป็นครั้งแรกที่ประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ประกาศยกระดับให้บุหรี่ปิษภัยเทียมยาบ้า ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้สภาพแวดล้อมในสังคมเป็นพิษ

ความจริงตลาดที่นั่นเล็กนิดเดียว มีประชากรที่ส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนาไม่ถึง ๖๐๐,๐๐๐ คน มีคนสูบบุหรี่ไม่มากเท่าไร แต่รัฐบาลภูฏานเอาใจจริงเอาใจจดจ่อเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ "ความสุขมวลรวมประชาชาติ" (Gross National Happiness)

สุขที่สุดคือสุขที่มีสุขภาพดี เหมือนเช่นคำพุทธท่านว่าไว้ "ความไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ"

เมื่อบุหรี่ปิษภัยร้าย ก่อให้เกิดโรครกว่า ๘๐ ชนิด จึงไม่มีเหตุผลอันใดที่จะปล่อยให้ผู้ร้ายนี้ลายนวลคร่าชีวิตประชาชนในประเทศ

ห้ามประชาชนทั้งประเทศสูบบุหรี่ เพราะถือว่าเป็นภัยต่อสุขภาพ

เป็นนโยบายที่สมเหตุสมผลที่สุดเท่าที่ผมเคยได้ยินมา

แม้จะด้วยเหตุปัจจัยเรื่องขนาดของประเทศ จำนวนประชากร ผนวกกับภูฏานเป็นประเทศที่พลังแห่งความสงบและพอเพียงยังเป็นปรากฏการหอมล้อมคลื่นวัฒนธรรมต่างชาติอันซึ่งยวรากไว้ได้ สำหรับประเทศที่กระแสตะวันตกพุ่งเข้าใส่ไม่ยั้งเช่นไทย แม้จะดูเป็นเรื่องยากและท้าทายแต่ก็ไม่ยากเกินความพยายาม ด้วยพื้นฐานที่เราเป็นสังคมแห่งพุทธศาสนานับถือพระมหากษัตริย์ทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจประชาชนไว้เช่นกัน

แต่จะทำเอียงภูฏานได้ผู้บริหารประเทศจำเป็นต้องมีธรรมาธิปไตยอย่างแก่กล้า.

(น.พ.สุภกร บัวสาย: นสพ.ข่าวสด ฉบับวันที่ ๑ ก.ค.๒๕๔๓)

หนึ่งน้อย ทายอดเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่ง

ข่าวโลก

ฉบับที่ ๒๘๕(๓๐๗) ปักษ์หลัง สิงหาคม ๒๕๔๕

โพลล์ซี'พล.อ.เปรม'คว่ำที่หนึ่ง 'ผู้นำประเทศเปี่ยมคุณธรรม'

เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม นายพดล วรรณนิภา ผู้อำนวยการสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้เปิดเผยผลสำรวจเรื่อง ย้อนรำลึก ๒๓ นายกรัฐมนตรีไทยกับคุณธรรม ๑๐ ประการของการบริหารราชการแผ่นดิน กรณีศึกษาตัวอย่างประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น ๑,๔๘๖ ตัวอย่าง ดำเนินโครงการระหว่างวันที่ ๑๑ มิถุนายน-๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕

ผลสำรวจพบว่า เมื่อสอบถามด้วยคำถามที่ว่า บุคคลต่อไปนี้เป็นนายกรัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ ผลสำรวจพบว่าส่วนใหญ่หรือเกือบร้อยละ ๖๐ ขึ้นไปตอบได้อย่างถูกต้อง ๑๒ ท่านเท่านั้น ในขณะที่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ตอบได้ถูกต้องเพียง ๑๐ ท่าน ส่วนอีก ๑ ท่านตอบได้ถูกในสัดส่วนที่ก้ำกึ่งหรือได้ร้อยละ ๕๐ ในขณะที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีที่ประชาชนจำนวนมากที่สุด หรือร้อยละ ๕๕.๕ รู้ว่าเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งสภาพความรู้ของประชาชนเช่นนี้ น่าเป็นห่วง อาจแสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยจดจำอดีตของการบริหารราชการแผ่นดินโดยผู้นำประเทศแต่ละยุคแต่ละสมัย มักจะใช้ชีวิตและสนใจเพียงชีวิตในปัจจุบันเท่านั้น ไม่ได้จดจำเนื้อหาสาระของการดำรงอยู่

(อ่านต่อหน้า ๘)

เมื่อวันที่ ๒๙ มิ.ย. ที่

โรงแรมปรินซ์ พาเลซ ศูนย์คุณธรรมจัดประชุม เรื่อง ตัวชี้วัดความสุขมวลรวมประชาชาติ โดยมี ศ.น.พ. ประเวศ วะสี ราษฎรอาวุโส นายไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม ประธานคณะกรรมการศูนย์คุณธรรม และผู้ทรงคุณวุฒิ อาทิ น.พ. อัมพล จินดาวัฒนะ ผอ. สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ ผู้ใหญ่วิบูลย์ เข็มเฉลิม ครูภูมิปัญญาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เข้าร่วมประชุม

ศ.น.พ.ประเวศ กล่าวว่า ตัวชี้วัดความสุขมวลรวมประชาชาติ หรือ GNH(Gross National Happiness) กับเศรษฐกิจพอเพียง ความดี คุณธรรม ปัญญา ความรู้ เป็นเรื่องเดียวกันหมด หลักการร่วมกันของคนไทยคือ เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่เสนอต่อสังคมไทย ทุกฝ่ายทุกองค์กรต้องมาร่วมกระบวนกรขับเคลื่อนตัวชี้วัดนี้ เพราะจากกระแส มกุฎราชกุมารจิกมีแห่งภูฏานขณะนี้ ทำให้หลายฝ่ายให้ความสนใจ ทั้งที่ภูฏานทำกันมานานกว่า ๓๐ ปี โดยใช้ GNH ไปกระแทกกับ GDP หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

"หลักของ GNH ที่กษัตริย์ภูฏานทำโดยใช้หลักปรัชญา ๔ เรื่อง คือ ๑.การพัฒนาต้องเน้นความเสมอภาค ลดช่องว่างในสังคม ๒.ดูแลสุขภาพ ๓.ดูแลสิ่งแวดล้อม ๓.ดูแลวัฒนธรรม และ ๔.มีธรรมาภิบาลทุกเรื่องต้องโปร่งใส มิฉะนั้นคนจะเป็นทุกข์เหมือนประเทศไทย ขณะนี้ประเทศไทยกำลังเริ่มเคลื่อนไหวโดยนำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ความสุขและความดี ทำ ๓ เรื่องนี้ไปด้วยกัน โดยจะถอดเศรษฐกิจพอเพียงออกมาให้จับต้องได้ วัดได้ เพราะคนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ทุกฝ่ายก็จะมาทำให้เกิดการ

ทฤษฎี 'ตัวชี้วัดความสุข' แทนจีดีพี

เปลี่ยนคำถามใหม่ จากเดิมแบบทุนนิยมจะถามว่าทำอะไร จึงจะรวย ทำให้เกิดการหาเงินโดยเอาเปรียบผู้หญิง เด็ก ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งแก้ปัญหาความยากจนไม่ได้ มีแต่ทำให้เสื่อมเสียศีลธรรม จึงอยากให้เปลี่ยนคำถามว่า ความดีคืออะไร ก็จะเกิดคำตอบว่า คือ ความซน ซื่อสัตย์ ประหยัด มีน้ำใจ รักษาสิ่งแวดล้อม พัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น ซึ่งจะช่วยให้หายจนได้ ดังนั้นต้องมาช่วยกันขับเคลื่อนเรื่องนี้ต่อไป" ราษฎรอาวุโส กล่าว

น.พ.อัมพลกล่าวว่า หากจะขับเคลื่อนเรื่อง GNH ต้องทำควบคู่กับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง แต่เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงขณะนี้ยังไม่มีผลกักตุนเป็นยุทธศาสตร์ชาติ คนระดับกลางและระดับสูงยังคงคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว หากจับ ๒ เรื่องนี้มาทำเป็นนโยบายสาธารณะจะมีพลังมาก ซึ่งไม่ใช่ให้รัฐบาลเป็นผู้ประกาศที่จะดำเนินการ แต่ต้องให้ประชาชนทุกฝ่ายเข้ามาร่วม และยกเป็นยุทธศาสตร์ชาติ โดยใช้วิธีให้ความรู้ และสร้างเครือข่าย เสริมสร้างการปฏิบัติให้ชัดเจน

ขณะที่นายสงกรานต์ ภาคโชคดี จากเครือข่ายงดเหล้า กล่าวว่า อยากให้ใช้พลังสื่อเหลืองผลักดันเรื่องนี้เป็นหลัก เพราะไทยมีต้นทุน คือ ศาสนา ความสุขของมนุษย์ต้องลดความอยาก ลดการบริโภค ประเทศเจริญแต่ไปทำลายธรรมชาติไม่ได้ การวัดความสุขด้วย GDP ไม่ใช่วิธีวัดความสุขของประชาชน อย่างคนมี ๓๐,๐๐๐ ล้าน ก็อาจมีทุกข์ได้ หากยังมีความอยากอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้อยากให้พรรคการเมืองพูดถึงเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเป็นนโยบายการทำงานจะเพิ่มน้ำหนักในการหาเสียงได้มาก.

(น.ส.พ.ข่าวสด ๑ ก.ค. ๒๕๔๕)